د دوحې ترون دی !

چې روښانه راتلونکی تضمینولای شي

هُوړچل

پنځلسم کال لومړی، پرلپسې ۱۴۸مه گڼه،

جمادی الثانیة ـ رجب المرجب ۱۴۴۲هـق، جنوري ـ فبروري ۲۰۲۱م

دشمال لوپديځو ولایاتو جهادي مسؤل مولوي

عبدالکریم جهاد یار صاحب:

خپله ټوله پاملرنه مو معارف، صحت، بیارغونې او د ملکي تلفاتو مخنیوي ته ده

- هغه رژیم چې یوه لیک پرې لږزه راوسته
- د امام حسین (رضي الله عنه) لمسی همداسې وي !!؟
- د فقهي مجالسو ګټې او اهداف !!
- هو ! په ديني مدارسو بریدونه لومړي او وروستي نه دي !

نگاهی بر نقض معاهدات بین المللی از سوی آمریکا

مورچل

علمي، سياسي
او جهادي مياشتنۍ خپرونه

پنځلسم کال لومړۍ، پرلپسې ۱۴۸مه گڼه،
جمادی الثانیة-رجب المرجب ۱۴۴۲هـق، جنوري- فبروري ۲۰۲۱م

لړليک

گڼه	مطلب	مخ
۱	سرمقاله.....	۱
۲	د دوحې د توافقنامې د لومړۍ کلیزې په مناسبت اعلامیه...	۲
۳	د امام حسین ؑ لمسی همداسې وي !؟.....	۴
۴	نگاهی بر نقض معاهدات بین المللی از سوی آمریکا	۶
۵	په دیني مدارسو بریدونه لومړي او وروستي نه دي...	۹
۶	جهادي مسئول مولوي عبدالکریم جهادیار سره مرکه	۱۱
۷	هغه رژیم چې یوه لیک پرې لړزه راوسته.....	۱۶
۸	د حوت لسمه داسلامي امارت ژمنتیا او دامریکا مسئولیت	۱۸
۹	د شهید مولوي عبدالغفار شفق رح ژوندنه کتنه.....	۲۰
۱۰	د دوحې تړون د برم خلی!.....	۲۶
۱۱	د خپلو شهیدانو وروڼو له ویاړونو ډک ژوند ته کتنه....	۳۰
۱۲	د شهید ملاعتیق الله ابودجانه ژوند ته کتنه.....	۳۴
۱۳	د فقهي مجالسو ګټې او اهداف !.....	۳۹
۱۴	د اسلامي دعوت اخلاقي بنسټونه ...(زیری ورکول)....	۴۴
۱۵	د مورچل دارالافتاء	۴۹
۱۶	جنګي جنایتونه (جنوري/فبروري)	۵۰
۱۷	د مورچل وړمې	۵۸
۱۸	د۲۰۲۱م کال د جنوري/فبروري مياشتې جهادي خبرونه	۶۵

د امتیاز خاوند

دافغانستان اسلامي امارت
دفرهنګي چارو کمیسیون

مسؤل مدیر

صلاح الدین "صارم"

کتـــنپلاوی

ایـــوب صـــافی	حکـــــمت
معیـــن احـــمد	حافـظ سعـید
حســـــن زوی	موسی فرهـــاد

تخنیکي چارې

دفرهنګي کمیسیون تخنیکي څانګه

مکاتباتي ادرس

پته: کابل بښار، پنځمه حوزه، دمجلې دفتر
E-mail: morchalmorchal@yahoo.com

بسم الله الرحمن الرحیم

د دوحې تړون دی !

چې روښانه راتلونکی تضمینولای شي

د امریکا په متحده ایالاتو کې دنوي حکومت په راتلو سره زمونږ دقضیې سیاسي حل ته ډېری شنونکو داسې اټکل کاوه چې شاید د دوحې تړون لغوه اویا چورلت بدل شي او لکه څنګه یې چې اټکل کېده هغسې ترسره نه شي، خو ولیدل شوه چې دامریکا نوي حکومت هم تر ډېره د دوحې تړون اساسات ومنل او له افغانستان څخه دامریکایي قواوو وتل یې (چې د دغه تړون تر ټولو عمده برخه ده) تأیید کړل.

که څه هم د تړون په تطبیق کې ډېرې نیمګړتیاوې موجودې دي اولکه څنګه چې دتړون غوښتنه ده ټول په ټوله نه دی عملي شوی، خو په ټوله کې له امریکایانو او نورو نړیوالو سره د نن او راتلونکي لپاره د ښو اړیکو او مثبتو نتیجو رامنځته کېدو ته همدا تړون تر ټولو ښه اساس بلل شوی، یواځې د نن ورځې یو طرفه لنډ مهالي ګټې نه دي چې په پام کې ونیول شي او قضاوت پرې وشي، بلکې د سبا معامله، ښه راتلونکی، ښې اړیکې او متقابله کامیابه دیپلوماسي هم په نظر کې نیول په کار دي.

دا چې اسلامي امارت په قضیه کې اساسي لوری دی، نو د دغسې نتیجو ترلاسه کېدل یواځې د همدې تړون د پوره تطبیق په صورت کې تحقق موندلی شي، اسلامي امارت عملاً هم وښوده چې په کړې وعده څه ډول ژمنتیا ښودلی شي، امریکایان په رسمي ډول په خپله اعتراف کوي چې د تېر یوه کال په موده کې مو یو امریکایي عسکر هم نه دی وژل شوی، خو په مقابل کې یې دوی بیا په تړون کې کړې وعدې نه دي پوره کړې، اووه زره (۷۰۰۰) بندیان لاهم نه دي خوشي شوي، نه تورلست ختم شوی او نه یې هم تهاجمي بریدونه درولي، ولې مونږ بیا هم له زغم څخه کار اخیستی او داچې تړون مو منلی اودهیواد دپاته کشالې لپاره ټولمنلی حل دی، ځکه مو تراوسه په متقابل غبرګون لاس نه دی پورې کړی او نه مو ورته تخطي کړې .

دمتحده ایالاتو نوي حکومت له لوري د دوحې تړون د اساساتو منل هسې دتصادف او اټکل له مخې نه دي، بلکې د قضیې ټولو ابعادو ته له ژور نظر وروسته په دغه تأیید راضي شوي دي، ځکه نو په کار ده چې په نورو لاو له فکر مخکې دهغه په تکمیل او پوره تطبیق کار وشي او پرېښښودل شي چې د ډېرو اوږدو بحثونو په نتیجه کې درامنځته شوي اتفاق په ځای په بل څه فکر وشي چې هغه به بیا دهمدومره لوی تششت او پراګندۍ زېرنده وي، چې د ستونزې دحل په ځای به ستونزه لا پېچلې کړي، ځکه داتلسو میاشتو په موده کې رامنځته شوی طرزالعمل په حقیقت کې په همدومره موده کې د قضیې تحقیق او څېړنه ده، نه عجولانه پرېکړه .

اسلامي امارت لکه څنګه چې په خپله په کړو وعدو ژمنتیا ښودلې په ورته ډول له مقابل لوري هم په کړې تعهد اوژمنه د وفا تمه لري، د دې لپاره چې نور زمونږ په هیواد او سیمه کې بې ثباتي رامنځته نه کړي او زمونږ د هیواد اشغال پای ته ورسوي په کار ده چې دامریکامتحده ایالات د دوحې دتړون درامنځته شوي فرصت څخه کار واخلي دسولې د ټینګښت په غرض یې په پوره تطبیق لاس په کار شي.

د دوحې د توافقنامې د لومړۍ کلیزې په مناسبت
د افغانستان اسلامي امارت اعلامیه

د ۱۴۴۱هـ ق د رجب په ۵ نېټه چې د ۱۳۹۸ د حوت له ۱۰ نېټې سره سمون خوري، د افغانستان اسلامي امارت او د امریکا د متحده ایالاتو ترمنځ د بین المللي شاهدانو او د ګڼو هېوادونو د بهرنیو چارو وزیرانو او استازو په ویاند تاریخي توافقنامه لاسلیک شوه.

دغه توافقنامه د افغان ولس او د امریکې د ولس لپاره یوه تاریخي توافقنامه ده؛ ځکه چې د شل کلنې تحمیلې جګړې د پای ته رسولو په موخه شوې.

مور ټولو په ځانګړې ډول خپل ګران ولس او سرښندونکو مجاهدینو ته د دې تاریخي توافقنامې د کلیزې په مناسبت مبارکي وایو.

د یادې توافقنامې له مخې د امریکا متحده ایالاتو ژمنه کړې چې له تاکلې نېټې را په دېخوا به ۱۴ میاشتو کې په دوی، د دوی متحدین او ائتلافیان خپل ټول نظامي خواکونه، د هغوی ټول غیر دیپلوماتیک ملکي پرسونل، شخصي امنیتي قراردادیان، روزونکي، مشاورین او خدماتي پرسونل وباسي.

بالمقابل اسلامي امارت ژمنه کړې چې هېڅوا ته به اجازه ور نه کړي چې د افغانستان له خاورې څخه د امریکا د متحده ایالاتو او د هغوی د متحدینو او ائتلافیانو امنیت ته ګواښ پیښ کړي.

د همدې تاریخي توافقنامې پر اساس د افغانستان اسلامي امارت پنځه زره او د مقابل جهت زر تنه بندیان آزاد، او په تعقیب یې بین الافغاني مذاکرات پیل شول. که څه هم متأسفانه چې دغه پروسه شپږ میاشتې و ځنډول شوه، خو دا ځند د افغانستان اسلامي امارت له خوا نه و.

له دې سره سره د زندانیانو خلاصون او بین الافغاني مذاکراتو پیل په حقیقت کې د افغانستان د معضلې د حل او د ولس د آرامۍ او سوکالۍ د راتګ لپاره یو ښه او مثبت پرمختګ و.

د شپږ زره بندیانو آزادیدل په حقیقت کې د ولس د شپږ زره کورنیو لپاره د خوښۍ او خوشحالۍ یو زیری و.

د افغانستان اسلامي امارت د یادې توافقنامې د لومړۍ کلیزې په مناسبت خپل موقف په لاندې ډول اعلانوي:

اسلامي امارت له خپل لوري د توافقنامې ټولو محتویاتو ته ژمن او عملي کول یې د افغانستان د معضلې د حل او د سولې د ټینګښت یواځینۍ موثره وسیله ګڼي، چې د اسلامي نظام تر سیوري لاندې به تحقق مومي.

اسلامي امارت د توافقنامې پر بل لوري (امریکا متحده ایالاتو) هم غږ کوي چې د توافقنامې د ټولو موادو په عملي کولو سره په افغانستان کې د امن او ثبات د ټینګښت لپاره خپلې ژمنې عملي کړي.

۳ – د متباقي بندیانو خلاصون او د تورو لیستونو ختمول د توافقنامې له مادو څخه دي، چې تر اوسه نه دي عملي شوې. د بین الافغاني مذاکراتو د روانې پروسې د چټکتیا لپاره باید عملي ګامونه واخیستل شي. د توافقنامې د عملي کیدو په وسیله باید د وضعیت د ښه والي لپاره کار وشي، او په ناسم لوري د وضعیت له بیولو څخه ډډه وشي.

۴- د دوحې توافقنامه په افغانستان کې د امن او ثبات د ټینګښت لپاره یوه عملي لاره ایجاد کړې. که د هغې په مقابل کې د بل هر بدیل هڅه کیږي پایله به یې سر له اوسه په ناکامي محکومه وي.

۵- د دوحې د توافقنامې په اساس د افغانستان اسلامي امارت په خپلو عملیاتو کې د پام وړ کموالی راوستی دی. په لویو استخباراتي او نظامي مراکزو عملیات نه دي شوي، لوی استشهادي عملیات نه دي شوي، د ولایاتو د سقوط پلان نه دی نیول شوی، ولسوالیو ته سقوط نه دی ورکړل شوی، چې دا ټولو ته واضح او څرګند دي.

البته په دې اړه مقابل لوري خپل مسئولیت پوره نه دی ادا کړی، اوس هم بمبار، ډرون حملې، چاپې او تهاجمي عملیات چې د توافقنامې په اساس منع دی د مقابل لوري له خوا تر سره کیږي، او زیاتره ملکي خلکو ته پکې زیان اوړي، او له دې سره د جګړې کچه لوړیږي.

بل دا چې په دې وروستیو کې ځینو کړیو داسې پېښو، په ځانګړي ډول د ملکي خلکو هدف ګرځولو ته مخه کړې ده چې ګټې یې له پردیو سره ترلې دي، دوی غواړي په دې توګه وضعیت کړکچین وښیي، او د هېواد د اشغال او جګړې د دوام لپاره بهانې جوړې کړي.

٦- د ځینې عملي نیمګړتیاوو سره سره بیاهم توافقنامه لا په مثبت لوري روانه ده، چې له ښو پایلو څخه یې ټولې خواوې برخمنې دي. د همدې توافقنامې له مخې د یرغنیو خواکونو په ځانګړي ډول د امریکایي خواکونو ډېرې برخه زموږ له هېواد څخه وتلې دي. پاتې خواکونه هم باید له ټاکلي وخت سره سم زموږ له هېواد څخه ووزي. همدا ډول د افغانستان اسلامي امارت هم خپلو تعهداتو ته پوره التزام ښودلی دی، او په خپلو تعهداتو ولاړ دی.

۷- قطر هېواد، امنیت شورې او ټول هغه هېوادونه او بین المللي ناظرین چې د دوحې توافقنامې د انعقاد په مراسمو کې برخوال وو د یادې توافقنامې د بشپړ عملي کیدو مسئولیت لري چې باید پوره یې کړي. والسلام

د افغانستان اسلامي امارت

۱۶/۷/۱۴۴۲هـ ق

۱۰/۱۲/۱۳۹۹هـ ش ـ ۲۸/۲/۲۰۲۱م

د امام حسين رضي الله عنه لمسی همداسې وي!!؟

خبيراحمد م

د کابل رژيم د ولسمشر رومبي مرستيال امرالله صالح څو ورځي وړاندې د پخوانی تلوالي مشر جنرال فهيم دتلين په غونډه کې د امريکا د بهرنيو چارو وزير له لوري نوموړي رژيم ته د لرزونکي ليک په غبرګون کې په داسې حال کې چې مورال او حوصله يې سخته لويدلي وه او بنه کې يې وينه تښتيدلي وه، وويل: هغه د امام حسين رضي الله عنه لمسی ده، مرګ او شهادت به قبول کړي خو د طالبانو طرحي او دده په اصطلاح د پاکستان دام ته چې په امريکايي ليک کې له ورايه برينې تسليم او سر ټيټ نه کړي.

د صالح دغو غورځو پرځو نه په ټولنيزو رسنيو کې يو شمير هيوادوالو مناسب او پرځای تبصرې اوځوابونه ليکلي وو چې په خلاصه ډول يې دلته ځيني مفاهيم را اخلو؛ که امرالله صالح لږ فهم او درک هم ولري بيا به چيرته ونه وايي چې هغه د امام حسين رضي الله عنه لمسی او کړوسی دی او يا يې کوم نسبت او تراو ورسره شريک اوپيلي دی.

لومړی خو صالح ته بايد وويلی شي چې که ته په ربښتيا دامام حسين رض لمسی وای نو دا صورت اوسيرت به دې ورته ورته وو، د هغه دين او شريعت ته به دې غاړه ايښودلي وه، دخپل اقتدار په دوران کې به دې دشريعت د پلي کيدلو په برخه کې يوه پنځه ګامه اخيستی وو، د الهي قانون اومحمدي شريعت په ځای به دې دجمهوريت او ديمکراسی دچليدو لپاره هرډول اصرار نه کاوه، دجوماتونو امامان، دپوهنتون دديني پوهنځيو استادان به دې دشش نيم بجو په ناستو کې د وژل امر نه ورکاوه او ته او خدای ته دې دغه مخلوعي، سپکي او فحاشي ځيري او منبوکي نه وکسه او د امام حسين رضي الله عنه له خاندان سره ځان نښلول، که امام حسين رض زوندی وای ايا ته به يې په همدې برتانوي نيکټايي، خريلي مح خو سوه (قمچيني) نه وای وهلی؟

ته که ربښتيا د امام حسين رض لمسی يې نو د قران کريم څو مبارک ايتونه ولي نه شي تلاوت کولی، څه وخت وراندې دي په يوه غونډه کې دقران کريم ايتونه په ليکلي ډول هم مخته ايښي وو؛ خو داسې دې لوستل لکه يوانګريز چې تازه مسلمان شوي وي او څوک يې وربانـدي د ايمان د اثبات لپاره وايي.

امام حسین رض خو په ارګ کې ته و او له دوو تابعینونو څخه یې هم متابعت نه کاوه، امام حسین خدای جل جلاله د شهیدانو یوه نمونه وګرځاوه، نه د جان کیري غلام، هغۀ په دښتو کې جنګونه کول تاسې له ملي بودیجې څخه په اخیستل شوو ضد مرمی لسګونو موټرو کې ګرځی د امام حسین رض شعار حق و او ستاسو شعار د یو درواغجن جمهوریت ساتل دي چې دهغه سرنوشت کې د امریکا د سفیر او خارجه وزیر له لورې تاکل کیږي.

امام حسین رض د یزید او یزیدیانو په مقابل کې د ازادۍ او حق لارۍ او د ټولنیزو، اخلاقي او... فسادونو پر وړاندې د مبارزې یوه نمونه وه. مګر نن دا خبرې د هغو مفسدو چارواکو له خولې اورو چې تر پوزې پورې په اخلاقي او ټولنیز فساد لړلي.

د حسین د طریقې امر او شعار و چې مۀ پر چا ظلم کوئ او مۀ هم د چا د ظلم ښکار.

مګر ستاسو په حکومت کې غلا تر حد واوښته، ظالم او مفسد چارواکي هره ورځ د ملت په سترګو کې خاورې اچوي، ټولنیز عدالت له مرۍ نیول شوی؛ نو تاسو ته شرم پکار دی چې د کربلا د اتلانو تر نامۀ لاندې د خلکو له عقایدو او احساساتو څخه ناوړه ګټه اخلئ. آیا تاسو دا ویلی شئ چې کورنۍ مو چېرته اوسېږي؟

آیا د هغو بېوزلو له دقیقو ارقامو او حالت څخه خبر یاست چې له مجبورۍ څخه و خپل اولادونه پلوري؟

ایا ستاسې ترسترګو لاندې یواځې په کابل ښارکې څومره کلبساوي شتون لري، څومره دفساد، فحشاوو مراکز له یوې نه بلې ورځې ته ډیریږي، دکومې کلیسا او کومې فحاشي اډې په وړاندې مو کله اقدام کړی، دیني مراکز، مدرسې، جومانونه او نور ولسي اجتماعات خو روزانه بمباروی، ایا حیا نه درځي چې له دومره وحشت او دینې دښمنی باوجود بیاهم په خوله راوړي چې زه دامام حسین رض لمسی یم.

په کار خو دا وه چې دافغانستان شیعه مشرېه اتباع چې هنوئ یې دخاصې پیروی لپاره هرکال لسګونه ټنه وینه تویوي نن ټول ستا په وړاندې را اوچت شوي چې د امام حسین رض لمسی هیڅکله تا غوندې مفسد، قاتل او دروغجن نه د هغه په لمسیانوکې تیرشوی او نه به تیرشي؛ نو باید له خپلې دغې دعوې او شعار څخه ژر تر ژره بیزاري او پښیماني وښیي!!؟

خو هغه څوک چې ستا وینا نه ناست وو که اهل تسنن وو که اهل تشیع تر دیره ځایه ستا په ځیر اوشکل اوستا دمفسد باند او مافیا، غړي او ټرلي کړی وي چې د تاسف اوشرم په ځای یې متاسفانه تاته چکچکي هم کولې.

پاک رب جل جلاله ته لپې نیسو چې نور په اتل، میړني او دین پروره افغان ولس خاص مرحمت وکړي او نور یې دامام حسین رضی الله عنه کاذب لمسیان ددوئ له سر او سرنوشت څخه لرې او ورک وګرځوي (امین)

نگاهی بر نقض معاهدات بین المللی از سوی آمریکا

مفتی نور محمد متوکل

نقض توافقات و معاهدات بین‌المللی از سوی ایالات متحده آمریکا در طول تاریخ به جزئی جدایی‌ناپذیر از سیاست خارجی این کشور تبدیل شده است. رویکرد دولت‌های مختلف ایالات متحده همواره بر عدم پایبندی به تعهداتی که واشنگتن ملزم به اجرای آن‌ها شده، مبتنی بوده است و در این میان، آمریکایی‌ها حتی به هم‌پیمانان و متحدان خود نیز رحم نکرده‌اند. لذا میخواهم بخشی از عهد شکنی‌های مشهور واشنگتن در طول تاریخ را مورد بازخوانی قرار دهیم.

نقض پیمان «وِرسای»

این پیمان در سال ۱۹۱۹ میلادی میان طرف‌های پیروز در جنگ جهانی اول و نیز متحدین شکست‌خورده به امضاء رسید و مطابق آن جنگ جهانی اول پایان یافت. علی رغم اینکه دولت وقت آمریکا معاهده مذکور را به امضاء رساند، اما در نهایت مجلس سنای آمریکا در اقدامی عجیب و تأمل‌برانگیز از تصویب معاهده اجتناب کرد تا بدین‌ترتیب، اجرای تمامی تعهدات واشنگتن در پیمان وِرسای در هاله‌ای از ابهام قرار گیرد و زمینه وقوع جنگ جهانی دوم فراهم شود.

زیر پا گذاشتن پیمان «چارچوب توافق» با کره شمالی

یکی از عهدشکنی‌های مشهور آمریکا نیز به زیرپای گذاشتن پیمان موسوم به «چارچوب توافق» میان این کشور و کره شمالی در اکتوبر سال ۱۹۹٤ میلادی بازمی‌گردد. این پیمان‌نامه به منظور پایان دادن به فعالیت‌های هسته‌ای کره شمالی به امضاء رسید. امضای این پیمان نه‌تنها به حل‌وفصل بحران میان آمریکا و کره شمالی منجر نشد بلکه تشدید این بحران را نیز به دنبال داشت، زیرا واشنگتن به تعهداتش عمل

نکرد. سرانجام با روی کار آمدن «جرج بوش» به عنوان رئیس‌جمهور آمریکا، تیر خلاص به پیمان‌نامه مذکور زده شد، چراکه وی در سال ۲۰۰۲ میلادی رسما و به صورت علنی اعلام کرد که واشنگتن هیچ تعهدی نسبت به اجرای مفاد پیمان موسوم به «چارچوب توافق» ندارد.

عهدشکنی در اجرای «توافقنامه استراتژیکِ امنیتی» با عراق

در سال ۲۰۰۸ میلادی آمریکایی‌ها یک توافقنامه استراتژیک امنیتی را با دولت عراق به امضاء رساندند. طبق این توافقنامه مقرر شد تا نیروهای آمریکاییِ مستقر در عراق به تدریج از این کشور خارج شوند. آمریکایی‌ها در این توافقنامه مشهور متعهد شدند تا پایان سال ۲۰۱۱ میلادی تمامی نیروهای نظامی خود در خاک عراق را از این کشور خارج سازند. با این‌حال، پس از پایان سال ۲۰۱۱ نه‌تنها نیروهای آمریکایی از خاک عراق خارج نشدند بلکه چند سال پس از این توافق یعنی در سال ۲۰۱۴ واشنگتن در قالب تشکیل ائتلاف بین‌المللی به اصطلاح ضد داعش حضور نظامی خود در خاک عراق را پررنگ‌تر ساخت و تمامی تعهداتش در چارچوب توافق استراتژیک امنیتی را زیر پای گذاشت.

خروج از «پیمان تجاری اقیانوس آرام»

این پیمان‌نامه در فبروری سال ۲۰۱۶ میلادی میان ۱۲ کشور حاشیه اقیانوس آرام به جز چین، با هدف کاهش تعرفه‌های گمرکی میان کشورهای عضو به امضاء رسید. با این‌حال، پس از روی کار آمدن «دونالد ترامپ» در آمریکا، وی بی‌درنگ نسبت به خروج واشنگتن از این پیمان اقدام کرد.

خروج از «توافق پاریس»

این توافقنامه با هدف کاهش گازهای گلخانه‌ای و مبارزه با مشکلات محیط‌زیست در دسمبر سال ۲۰۱۵ با توافق بیش از ۱۴۰ کشور نهایی و تصویب شد. با این‌حال، ایالات متحده آمریکا در اگست ۲۰۱۷ میلادی رسما خروج خود از توافق را اعلام کرد.

عهدشکنی در اجرای تعهدات در قبال «یونسکو»

سازمان «یونسکو» که زیرمجموعه سازمان ملل متحد محسوب می‌شود در سال ۱۹۲۲ میلادی با هدف کمک به برقراری صلح در جهان ایجاد شد و آمریکا نیز یکی از اعضای آن بود. با این‌حال، واشنگتن در یک عهدشکنی جدید در دسمبر سال ۲۰۱۷ میلادی اعلام کرد که دیگر به تعهدات خود در قبال «یونسکو» پایبند نخواهد بود.

عهدشکنی در اجرای تعهدات در قبال «برجام»

شاید بتوان از عهدشکنی آمریکایی‌ها در قبال توافق هسته‌ای با ایران موسوم به توافق «برجام» به عنوان مهم‌ترین نقض عهدهای واشنگتن در طول چند دهه اخیر یاد کرد.

علی رغم اینکه توافق برجام حاصل قریب به ۱۰ سال رایزنی‌های سیاسی میان ایران و

طرف‌های مختلف بین‌المللی بود و در دور نهایی مذاکرات نیز آمریکایی‌ها خود به صورت مستقیم در گفتگوها مشارکت داشتند ودر سال۲۰۱۵ میلادی توافق صورت گرفت .اما رئیس‌جمهور آمریکا در ماه می سال ۲۰۱۸ میلادی رسما خروج واشنگتن از برجام را اعلام کرد. از آنجایی که توافق برجام به تصویب شورای امنیت سازمان ملل رسیده بود، اقدام آمریکایی‌ها در واقع نقض صریح و آشکار قوانین بین‌المللی به شمار می‌رود.

تخطی های آمریکا از« پیمان دوحه»

با آنکه توافق نامه«پیمان دوحه» میان امارت اسلامی وایالات متحده امریکا در دهم حوت سال۱۳۹۸ هش به امضا رسید، وبیشتر از یکسال از آن سپری شده است، وکمتر از دو ماه دیگر باقی مانده است که طبق تعهد نامه باید آمریکا ومتحدان شان تمام نیروهای نظامی،پرسونل غیر دیپلوماتیک، قراردادی های شخصی امنیتی، استادان، مشاوران، وپرسونل خدماتی شان را از افغانستان خارج کنند وبه اشغال کشور نقطه پایان گذاشته شود.

در مقابل امارت اسلامی تعهد نموده بود که به هیچ کسی اجازه نمی دهد تا از خاک افغانستان به ایالات متحده امریکا وائتلافیان اش تهدید ایجاد کند.

اما متاسفانه در جریان یک سال دولت آمریکا مرتکب تخطی های شده است که بخشی آن در سطور ذیل باز خوانی می شود:

بمباردمان جنگنده های عساکر امریکای در هرات، فراه وبرخی ولایات دیگر کشور،عدم حذف نام های رهبران امارت اسلامی از لیست سیاه، دور نساختن تعزیرات مالی وامنیتی وعدم رهای زندانیان متباقی امارت اسلامی.اینهمه مواردی هستند که باید مطابق تعهدنامه در جریان چند ماه اولی میعاد تطبیق وعملی می شد که نشده است. همچنین در این روز ها خبرهای شنیده می شود که گویا آمریکا تمایل به بیرون ساختن نیروهای خود طبق معاهده پس از ماه می سال جاری میلادی ندارد، ویا دولت جوبایدن پیمان دوحه را بازنگری می کند؛ ازموارد فوق دانسته می شود که آمریکا مانندیگر پیمان های بین المللی به توفق نامه دوحه صادقانه عمل نمی کند.

باید ایالات متحده امریکا خود ره بر پیمان دوحه ملزم داسنته وبه طولانی ترین جنگ تاریخ کشور خود نقطه پایان بگزارد وبیشتر از این حیثیت خود ره در سطح جهان لکه دار نسازد.در صورت نقض پیمان از سوی آنها، ملت مجاهد افغان مجبور هستند تا از ارزش های اسلامی، ملی ، نوامیس و خاک خود دفاع کنند.پایان

هو! په ديني مدارسو بريدونه لومړي او وروستي نه دي!

رحيمي

څو ورځې د مخه د هيواد په ختيځ «ننګرهار ولايت خوګيانو ولسوالۍ تنګ سيمه» کې په يوې ديني مدرسې باندې د بزدل غلام رژيم لخوا د شپې په يو ناخوا‌مردانه او وحشيانه بريد کې لس ښه د عظيم الشان قرآن معصوم حافظان په شهادت ورسول شول.

انا لله وانا اليه راجعون

ربښتيا هم دا وحشيانه او ظالمانه عمل چې هر خومره محکوم او وعدل شي بيا به هم کم وي. ولې په شهادت رسول شوي معصوم حافظان خپلو مينډو او پلرونو مدرسې ته د عظيم الشان قرآن د حفظ په نيت استولي وو او ورته په تمه وو چې زامن به يې د حفظ بشپړولو وروسته په داسې شان ور درومي چې په سرونو به يې سپينې پګړۍ تړلې وې او په غاړو کې به يې رنګ، رنګ ګلان زانګي، لېکن د کابل اسلام دښمن او علم دښمن رژيم هغوی د خپل تن په وينو کې لت پت ور ولېږل.

دا په لنده موده کې دويم ځل دی چې د کابل وحشي عسکر ديني مدارس تر بريدونو لاندې نيسي- ددې نه وړاندې (يعنې د کب په۱۴ مه ۱۳۹۹ل) د مزدور دولت عسکرو د کندهار ولايت پنجوايي ولسوالۍ په «ريګي» سيمه کې د دستار بندۍ په مراسمو باندې په هوايي بريد کې د قران کريم ۳ تنه حافظان «شهيدان» او خلور تنه يې ټپيان کړي وو.

د کابل مزدوري اداري تر تولو لويه بې ننګي او د بيغور نه ډک جسارت او نه بښونکی جنايت دا دی چې د خپلې شرمونکې ماتې غچ له بې دفاع او بې وسلې معصومو طالبانو يا حافظانو څخه اخلي، هر کله چې د اسلامي امارت ځواکونو سره په مخامخ جګړه کې شکست وخوري، نو بيا حتماً په دغسې بزدلانه بريدونو او چاپو لاسونه پورې کوي او په زياته بې رحمۍ او بې دردۍ سره په جګړه کې غير دخيل کوچنې طالبان په شهادت رسوي.

هو! د کابل پرديپال او اجير حکومت لخوا په ديني مدارسو دا نه لومړی بريد دی او نه به وروستی وي، ددې نه وړاندې يې کابو څلور کاله مخکې (دحمل په ۱۳ مه ۱۳۹۷ل) د کندوز ولايت دشت ارچې ولسوالۍ «لعمانيانو» کلي کې د اجير دولت الوتکو د (هاشميه دارالعلوم) دستاربندۍ په مراسمو بمبار وکړ او په ترڅ کې يې شاوخوا ۱۰۰ تنو د قران

کریم حافظانو او ګډونوالو ته یې مرګ ژوبله وارولـه، نو چې ترڅو د اشرف غني او صالح پشان د دین وطـن او قـرآن دښـمنان پـه واک کـې شـتون ولـري، دغسـې بشریت ضد جنایتونه او وحشتونه به هم دوام ولـري او نه به د دواړو د واک په شتون کې کوم مسلمان او افغان د خپل ځان او کورنۍ د خوندیتابه احساس ولري.

د ځینو باوري سرچینو په راپور: په دیني مدارسو باندې د وروستیو وحشیانه بریدونو، چاپو او بمباردونو طراح امر... سالې دی، هغه ددې لپاره چې په هیـو د کې دیني فکر زندۍ کړي، د دیني فکر په روزنتونـو او مراکـزو د بریـدونو نـوې سـتراتېژي جـوړه کـړې ده، د خبرې سرچینـو پـه قـول: سـالې د خپـل غـلام دولـت کابینې نه هم ویلي: چې دوی له هغه طالب نه ډېر ډار نلري چې په سنګر کې د هغـه سره پـه مخـامخ جنـګ کـې ښـکېل دي، بلکـې د هغـو طالبـانو د شـمېر لـه ریاتوالي یې لري چې دلته د هیواد دننه په مدارسو کـې روزل کېږي او جنګي طالبانو ته ورته ثقافت او کلتـور ته وده ورکوي، هغه (سـالې) دا هـم ویـلي: د هـر دول توپیر پرته مطلقاً د مدرسې طالب بایـد د نظـام دښـمن وګڼل شي او هم سر لـه اوس نـه، نـه یـواځې د طالـب چاره وشي، بلکې د هغه فکر پلویان او لاروبان دې هم وځپل شي، ځکه چې د موجوده نظام په تخریب کـې بالقوه لاسونه لري او شپه ورځ په خواله رسـنیو کـې د نظام پر خلاف پروپاګندونه کوي.

دښه په کتو سرچکال یې د هیواد په ریـاتو ولایتونـو او ولسوالیو کې د اکثریت مدارسو طالبان بالجبر بایو میتـرک کړل، په دې کې ترټولو زیاته دلچسپي او ټینګـار د سـالې و چې خامخا باید د مدارسو طالبان ټول له بـایو میټرک ځخـه تیرشي، ځو دا جوته شي چې د هیـواد دننـه مدارسـو کـې کوم ډول طالبانو ته روزنه ورکول کېږي.

د کتونکو په اند: سالې او غني دواړه ذهناً د دیني فکر د خوریدو او د اسلامي علومـو د درس و تـدریس سره غوځ مخالفت لري، او پر ضد یې عمـلاً دوه ډولـه عملیات تنظم کړي دي، نو یې په دیني مدارسو باندې خپلو اجیر سپیشل پورس عسکرو ته د چاپو اچولـو او بمباردونو کولو حکـم کـړی دی او دوهـم یـې د هغـو دیني مفکرانو او اشخاصو (چې د سـولې لپـاره مبـارزه کوي، د اشغال پـای تـه رسـیدل غـواړي او د اسـلامي نظام د راتګ پلوي کوي) په مرمـوز ډول وژلـو پریکـړه کـړې ده، لـه کلـه نـه چې اشرف غنـي او سـالې سره یوځای ملګري شوي دي، د کابل ښار دننه او بیرون په لوی شمېر کـې هغـه شخصـیتونه وروژل شـول، کومـو چې د سـولې راتلـو لپـاره مبـارزه کولـه، کومـو چـې د خارجیانو د وتلو غوښتنه کوله او کوم چـې د اسـلامي نظام پلویان او ملاتړي وو.

په پای کې راځم دیته چې هغه افغان ولـس چـې له پیړیو، پیړیو راهیسې مسلمان او باتور ولـس یـاد دی او کـوم چـې د خپـل دیـن د سرلـوړۍ او هیـواد د ازادۍ لپاره یې دریغـه تـاریخي قربـاني ورکـړې دي، د اوسني اجیر رژیم د یادو ظالمانه او وحشیانه کړنـو پـر خلاف دې خپلـه اوسـنۍ چوپتیـا پـای تـه ورسـوي او پرضد دې غږ پورته کړي، ځو د اسلام دښمنه لوچکانو ددې قابضې مافیا نه هیواد او هیوادوال نجات وموميـ.

د شمال لوېديځو ولایاتو جهادي مسؤل

مولوي عبدالکریم جهاد یار صاحب :

مرکه کوونکی: نوراني عرام.

خپله ټوله پاملرنه مو معارف، صحت، بیارغونې او د ملکي تلفاتو مخنیوي ته ده!

د مجلې درنو لوستونکو!

د هیواد د نورو ولایتونو په څیر سرکال په شمال لویدیځو ولایتونو کې هم د پام وړ پر مختګونه شوي، ډا چې د دې پرمختګونو او لاسته راوړنو جزیات څه دي؟ په اړه یې مور د یادو ولایتونو د نظامي کمیسیون د حلقې له مسؤل محترم مولوي عبدالکریم جهادیار صاحب سره لنډه مرکه کړې چې لوستلو ته یې ستاسي یام را اړوو.

پوښتنه: محترم جهادیار صاحب لومړی ښه راغلاست درته وایو: که په پیل کې د شمال لویدیځو ولایتونو د نظامي وضعیت په هکله له درنو لوستونکو سره معلومات شریک کړئ؟

ځواب: نحمده و نصلي علی رسوله الکریم اما بعد: له هر څه وړاندې تاسي او ټولو قدرمنو لوستونکو ته خپلې نیکې هیلي، سلامونه او احترامات وړاندې کوم، خدای جل جلاله دې وکړي چې له کامل صحت او عافیت څخه په برخمن یاست.

شمال لویدیځ ولایتونه چې له بادغیس، فاریاب ، جوزجان، سرپل او غور څخه عبارت دي لله الحمد د جهادي چارو په اعتبار سره د هیواد یوه مهمه سیمه او د جهادي معرکو تود ډګر دی، د لوي خدای جل جلاله په فضل او نصرت سره د دې ولایتونو مطلق اکثریت سیمې د دښمن له شتون څخه تصفیه شوي دي، ټولې اطرافي سیمې، مهمې لارې، عمومي سرکونه، ستراتیژیک موقعیتونه او

لوی مراکز د اسلامي امارت د مجاهدینو په لاس کې دي .

همدا راز هغه سیمې چې په تیرو کلونو کې له دښمن څخه تصفیه شوي، سږ کال هم د دښمن د سترو پوځي عملیاتو سره سره په کامله توګه ساتل شوي او دښمن سږ کال له ټولې هڅې او ریار سره نه دی توانېدلی چې د اسلامي امارت تر واک لاندې سیمو کې کومه ساحه تر خپل واک لاندې راولي.

د دې برخلنګ مجاهدینو د دښمن ټول هغه مراکز، پوستې او قرارګاوې له منځه وړې چې په لویو لارو او سیمو کې د ولسي خلکو د اذیت او ضرر سبب وو، چې په دې سره له یوې خوا ولس د دښمن له شر و ضرر څخه خوندي شوی او له بلې خوا په ټولو سیمو کې د اسلامي او شرعي احکامو په پلي کېدو سره سرتاسري امنیت او عدل رامنځته شوی دی.

پوښتنه: مولوي صاحب؛ په پوځي عملیاتو کې د ولسي خلکو د مرګ ژوبلې مخنیوي ته مو څومره پاملرنه کړې، او د ولسي خلکو د مرګ ژوبلې د مخنیوي لپاره کوم تدابیر په لاس کې لري؟

ځواب: لکه څرنګه چې تاسي خبر یاست اسلامي امارت د ټول هیواد په کچه د ملکي تلفاتو د مخنیوي او سمع شکاياتو کمېسون جوړ کړی چې هغه بیا په ټولو ولایتونو او ولسوالیو کې خانګړي مسؤلین لري چې د هغوی نخوا د مجاهدینو ټول پوځي عملیات او بریدونه تر کلکې څارنې او نظارت لاندې وي او د مجاهدینو د عملیاتو هغه موارد چې د ملکي هیوادوالو د مرګ ژوبلې او یا د هغوی د اماکنو د زیان احتمال ولري مجاهدین په داسې ځایونو د بریدونو له تر سره کېدو څخه منعه کوي.

همدا راز مجاهدینو ته وخت په وخت لارښوونه کېږي چې مجاهدین دې د دښمن په هغه مراکزو ډله ییز تعرضي بریدونه او عملیات نه تر سره کوي چې د ولسي خلکو په ګڼ میشته کلیو او کورونو کې واقع وي بلکې پوځي عملیات به د اړتیا په وخت کې د دښمن په هغه مراکزو له خانګړې تکتیک او پلان څخه په استفادې د خانګړو لیزرو او دوربینونو په مټ په داسې حال کې تر سره کېږي چې ولسي خلک د عملیاتو په ځای او وخت کې موجود نه وي او تنها به په پوستو او قرارګاوو کې ناست اجیر دښمن هدف ګرځوي.

همدارنګه د اسلامي امارت د مشر تابه او د ملکي تلفاتو د مخنیوي او سمع شکاياتو د کمېسیون له لوري مجاهدین د دښمن په هغه مراکزو او پوستو د لویو اسلحو لکه هاون، ډیسي-

توپ او داسي نورو هغه اسلحو لـه اسـتعمال څخـه هم په کلکه منعه کړي دي چې په استعمال سره يې د دښمن تـر څنـګ د ولسي- خلکـو د سر او مـال د زيان احتمال هم وي.

همداراز ياد کمپسـيون د ولسي- خلکـو تـول هغه شکايتونه اوري چې له مجاهدينو څخه وي او که خداى مکړه د مجاهدينو له لـوري کـوم ملکـي هيوادوال ته تکليف ورسيږي شکايت کوونکى به يې د ياد کمپسيون نماينـده تـه شـکايت کـوي او هغـه بـه تـورن مجاهـد د اسـلامي امـارت نظـامي محکمې ته معرفي کوي چې تر څيړنـې او تحقيـق وروسته د نظـامي محکمـې لـه لـوري مجـازات کيږي.

نو پـه مجمـوع کـې ويلـى شـو چـې اوس د اسلامي امارت د مجاهدينو په بريدونو کې ملکـي هيوادوالو ته هيڅ نوعه زيان نه رسيږي او نـه هـم مجاهـدين د ولسي- خلکـو د اذيـت او ضرر سـبب کيدلاى شي، بلکې همدا مجاهدين دي چې د خپـل ولس د سر، مال او امنيت د خوندیتوت او حفاظـت مسؤليت او دنده په غاړه لري.

پوښتنه: په شـمال لويـديځو ولايتونـو کـې د معارف، صحت، دعوت ارشاد، بيارغونې او داسـې نور فعاليتونه څرګنګه او په کوم وضعيت کې دي؟

ځواب: زمونږ په مربوطه ولايتونو کـې بـادغې تـولې څـانګې ښـه پـه قـوت سره فعاليـت لـري، د اسلامي امـارت د تعلـيم او تربيـې کميسـيون پـه تولو ولايتونو او ولسوالیو کې ځـانګړي مسـؤلين لري چې د هغوى لخوا د خپل کاري طرزالعمل سره سـم تـول مکاتـب، مـدارس، ليسـې او ښـوونځي راجستر شوي او د تولو د ښه فعاليت او پر مختګ لپاره پوره هڅه او کوشش کوي چې اوس په تولـو سيمو او ساحو کې د تعليم او تربيې د هڅو له امله تول مکاتب او مدارس ښه فعاليت لري.

د صـحت د چـارو لپـاره اسـلامي امـارت ځانګړى کمپسيون لري چې توله صحي برخه په بر کې نيسي، په تولو ولايتونو او ولسوالیو کې يـې کلينکونه او صحي مراکز جوړ کړي او هغه صحي خدمات چې د نـورو خيريـه مؤسسـاتو او اداراتـو لخوا په هيواد کې ممکن وي د هغوي سره په پـوره همکارۍ او د هغوى د امنيت او خـدماتو د سـاتنې او ارزوني چارې ورسره مخته وړي، چې د همـدې کمپسيون د هڅو لـه امله اوس زمـونږ د ولايتونـو تول صحي برخه ښه په قوت سره پـر مـخ روانـه ده او د ولس تول صحي مشکلات ورسره حل دي.

د دعوت او ارشاد لپاره ځـانګړى کمپسـيون دى چـې لـه مخـالف صـف څخـه د تسـليمدونکو کسانو لپاره د تسليمې اسانتياوې برابروي، دعوت ورکوي، کله چـې کـوم کسـان تسـليم شي د امـن

ترځنګ د راتلونکي ژوند لپاره اساسیاوي ورته برابروي، د دښمن غوليدونکي کسان په تسليمېدو سره له مرګه ژغوري او د هيو د دراتلونکي نسل د ښې روزنې او اصلاح لپاره هڅه کوي. چې اوس د همدې کمېسيون د هلو ځلو له امله زمونږ په مربوطه ولايتونو کې د دعوت او ارشاد کمېسيون چارې خورا منظمې او په ښه ډول کې روانې دي او د همدې کمېسيون د هلو ځلو له امله سرکال زمونږ په مربوطه ولايتونو کې سلګونه تنه د کابل اداري د مختلفو ادارو عسکر او چارواکي تسليم شوي دي.

همدا راز په توله کې د فرهنګي برخې لپاره د اسلامي امارت په تشکيلاتو کې د فرهنګي چارو کمېسيون دی چې د اسلامي امارت روان سياسي او پوځي برخې ته انعکاس ورکوي، ورځنۍ خبرونه تر کورنيو او نړيوالو رسنيو پورې د ويندويانو له لارې رسوي، په خپلو رسنيو کې يې نشروي، روان جريانات د تاريخ حافظې ته سپاري، په ټولنيزو رسنيو کې منظم فعاليت لري.

دلته په دغه ساحه کې هم د فرهنګي کمېسيون مسؤلين خپل کار په ښه توګه ترسره کوي، وخت په وخت فرهنګي مواد خلکو ته رسوي او د فرهنګي کمېسيون د نشراتو او خپرونو موارد ور په ګوته کوي.

همدا راز اسلامي امارت د هيواد د بيارغونې او ابادۍ لپاره هم خانګړي مسؤلين لري چې د مؤسساتو د کنترول او تنظيم چارې هم مخته وړي او د اسلامي امارت له لوري د بيا رغونې تر څنګ د مؤسساتو سره په هماهنګۍ په خورا شفاف ډول د بيا رغونې چارې، توزيع او د تاسيساتو رغونه کوي، چې لله الحمد زمونږ په مربوطه ولايتونو کې د همدې کمېسيون او مسؤلينو د هلو ځلو له امله د بيا رغونې او د مؤسساتو کارې خدمات هم ډير ښه روان دي.

د دې کمېسيونونو تر څنګ اسلامي امارت د زراعت او مالدارۍ کمېسيون جوړ کړی دی، چې يادکمېسيون بيا د زراعت و مالداري د بهبود او پرمختګ لپاره کار کوي او ولس ته د زراعت او مالداري په اړه زمينه سازي کوي او همداراز د يادکمېسيون د مسؤلينو له لوري د زراعت او مالداری په اړه ولس ته وخت په وخت لازمې سپارښتنې او مشوري هم ورکول کيږي، چې لله الحمد د يادکمېسيون د هڅو له امله يادې برخه زمونږ په ولايتونو کې خورا ښه فعاله روانه ده.

دغه راز په نورو برخو کې هم کارونه ښه روان دي زمونږ په ولايتونو کې لله الحمد له هيڅ نوعه ستونزوسره نه دي مخامخ شوي او د بهبود او پرمختګ لپاره يې نورې هلې ځلې هم روانې دي.

پوښتنه: لکه څنګه چې مونږ ته معلوم شوې تاسې په خپلو مربوطه ولایتونو راګرځېدلئ، ولایاتو او ولسوالیو ته مو سفرونه درلودل کړ د دې سفرونو په هکله معلومات راسره شریک کړئ؟

ځواب: هو سړکال مونږ او د نظامي کمیسیون د حلقې مشترک هیئت زمونږ مربوط ولایتونو ته سفرونه وکړل او هلته مو له علماء کرامو، قومي مخورو، دانشمندانو، او عامو ولسي خلکو سره تفصیلي مجالس ترسره کړل او د هغوی نظرونه، غوښتنې او مشکلات مو واوریدل همداراز له خپلو مسؤلینو سره مو هم مجالس ترسره کړل. لله الحمد سفر ښه ږ با سره ترسره شو.

پوښتنه: مولوي صاحب لکه څرنګه چې تاسي خبر یاست؛ د قطر هیواد پلازمینه دوحه کې د اسلامي امارت او امریکا تر منځ د اشغال د خاتمې تړون لاسلیک شو او دا دی بین الافغاني مذاکرات هم پیل شوي ، د اسلامي امارت د یو پوځي مشر په توګه له امریکا سره تړون او د بین الافغاني مذاکرات روان بهیر څرنګه ارزوئ؟

ځواب: د اسلامي امارت مشران، ټول مجاهدین و مسؤلین یو دریځ او نظر لري، په قطر کې له امریکا سره روان مذاکرات او وروسته توافق او بیا بین الافغاني مذاکرات د ټول امارت د مشرانو، مسؤلینو او مجاهدینو په نظر مثبت ګام او ښه لاسته راوړنه ده، له امریکا سره د اشغال د خاتمې د تړون ټولو مادو ته د اسلامي امارت ټول مشران، مسؤلین او مجاهدین ژمن دي، او اوس کومې خبرې او مذاکرات چې روان دي او یا که مذاکرات کومه نتیجه ورکړي او بلاخره یو توافق رامنځته شي، نو دا به د ټول اسلامي امارت لپاره توافق وي، بناءً کوم دریځ او پالیسي- چې د اسلامي امارت ده هغه زمونږ او زمونږد ټولو مجاهدینو دریځ او پالیسي ده.

پوښتنه: که د مرکې په پای کې د افغانستان مجاهد ولس ته کوم پیغام او توصیه لرئ مهرباني وکړئ؟

ځواب: ولس ته مو دا پیغام دی چې تاسي د روان جهاد په اوږدو کې د اشغالګرو او د هغوی د اجیرانو په وړاندې کلکه او نه ستړې کېدونکې راسخه مبارزه وکړه چې همدا ستاسي د همکاری، مرستې او ملاتړ نتیجه ده چې هیواد مو نږدې دی چې له اشغال څخه خلاص او د سوچه افغان شموله اسلامي نظام څښتن شي، هیله مو داده چې لکه څرنګه چې تر دې دمه مو زمونږ مرسته او ملاتړ کړی که مو اوس هم په نیکو دعاګانو کې ټل یاد وساتئ او هیڅکله مو له ملاتړ څخه بې برخې نه کړئ. پای

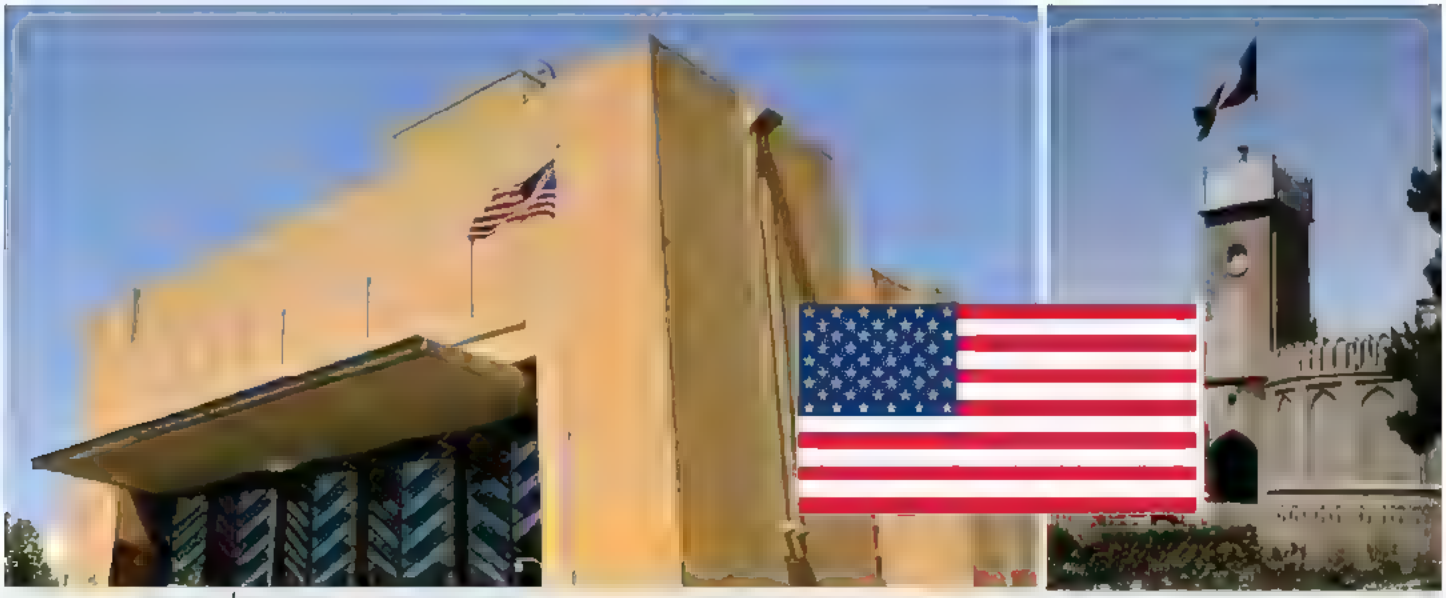

حبیب مجاهد

هغه رژیم چې یوه لیک پرې لړزه راوسته

دا څـو ورځـې کیـږي چـې د کابـل د ګـودامي اداري پـه چـاروا کـو بـو خـل بـا د وارخطایي لړزه ګډه شوې ده. نه کومه آسماني ټکه رالویدلې او نه هم کوم خمکنی ناورین پیښ دی. خبره دا ده چې د امریکا د بهرنیو چارو وزیر انتوني بلینکن اشرف غني ته خط رالیږلی او هغه یې د امریکایي ځواکونو د وتلو د قاطع تصمیم په اړه خبر کړی دی.

د لیک له رارسیدلو وروسته اشرف غني او د ارګ نور چارواکي داسې ګډبډ نیولي، لکه د اجل نوبت یې چې رارسیدلی وي. څو ورځې خو یې خبره پټه ساتلې وه او ځانونه یې ناګاره اچولي وو. خو وروسته چې د لیک محتویات رسنیو افشاء کړل، نو اشرف غني او مرستیال یې امر الله صالح د دې په ځای چې یو معقول غبرګون وښیي، ها د چا خبره له خولې یې لاس واخیست او په اپلټو سر شول. اشرف غني چې په اتم مارچ د شځو د ورځې په مناسبت مراسمو کې غږیده او امرالله صالح چې د قسیم فهیم په تلین کې خبرې کولې، له ځیرې، حرکاتو او وارخطا حالت څخه یې له ورایه معلومیده چې د امریکا د خارجه وزیر لیک یې خوبونه تښتولي دي، نو ځکه یې عقل او حواس بایللي دي.

د امریکا د خارجه وزیر لیک او ورسره له رامنځته شوې حالت څخه څو خبرې ثابتیږي.

ـــ د لیک له رارسیدو وروسته د ارګ د چارواکو او ټول رژیم وارخطایي وښوده چې دغه اداره چې ځان د افغانستان حکومت بولي څومره بې ریښې، کمزورې او ناکاره ده. هغه اداره چې یو کاغذي لیک یې وار پار خطا کولای شي هیڅکله د دې وړتیا نه لري چې د

افغانستان غوندې د سرلوړي هیواد واکمنې وکړي. زمور هیواد په دې شهرت لري چې د تاریخ هیڅ توپان نه دی لړزولی او د حوادثو په وړاندې همیشه د ثابت غره په شان دریدلی دی. د ارګ د چارواکو وارخطایي ثابتوي چې دوی له دې ولس او خاورې سره اړیکه نه لري بلکې د کومې اجنبي پدیدې په حیث د پردیو لخوا په دې هیواد تپل شوي دي.

ـــ د انتوني بلینکن په لیک کې د امریکایانو آمرانه لهجه ښیي چې د سپینې مانۍ چارواکي د ارګ له واکمنو سره د کوم سیال سیاسي اړخ په حیث چلند نه کوي چې په ډیپلوماټیکه ژبه یې مخاطب کړي. بلکه د خپل تابع او حلقه بګوش اجیر په نظر ورته کوري نو ځکه یې په داسې آمرانه لهجه مخاطبوي او دا ورته ښیي چې راتلونکې کورنۍ وظیفه یې څه ده او باید کوم کارونه ترسره کړي.

ـ د انتوني بلینکن لیک چې په کې له افغانستان څخه د بهرنیو عسکرو په وتلو تاکید شوی، دا خبره هم څرګندوي چې د اشرف غني د اداري هغه چورتونه او هیلې بې ځایه وې چې د امریکا له نوې اداري څخه یې درلوده. د امریکا د تېرو تاکنو پر مهال د ارګ چارواکو د دې لپاره لابي کوله تر څو د ټرمپ پر ځای جو بایډن بریالی شي او په دې ډول د ټرمپ لخوا پیل شوې د اشغالګرو د انخلاء پروسه معطله کړي. اما اوس ښکاره شوې چې د امریکا نوی ولسمشر جو بایډن هم د افغانستان په موضوع کې د ټرمپ لاره تعقیبوي او اراده لري چې د دوحې له قرارداد سره سم خپل عسکر له افغانستانه وباسي.

ـ لکه څنګه چې انګریرانو په وروسیو کې شا شجاع افغان غازیانو ته تنها پرېښود او لکه څنګه چې د شوروي اتحاد وروستي مشر میخایل ګورباچوف ډاکټر نجیب او نورو کمونیستانو ته ځواب ورکړ او مرستې یې وربانده قطع کړې. د امریکا د خارجه وزیر وروستی لیک یو ځل بیا دا خبره ثابتوي چې بهرني بادارانو هیڅکله د خپلو ګوډاګیانو تلپاتې ملاتړ نه کوي. د هغوی ملاتړ تر هغه وخته وي چې د دوی ګټې یې ایجابوي. اما کله چې وربانده سخته راشي نو بیا خپل اجیران په خالي میدان کې پرېږدي او دوی خپل هیواد ته ستنیږي.

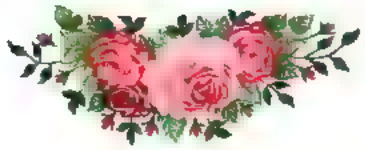

د حوت لسمه،

د اسلامي امارت ژمنتیا او د امریکا مسئولیت

حسن زوی

د حوت لسمه نیټه د افغان مسلمان ولس لپاره هغه تاریخي او له ویاړونو ډکه ورځ ده چې پر افغانستان د امریکایي اشغال د پای ته رسیدو تاریخي ټرون پکې لاسلیک شو.

که د کابل پر واک مسلط شوي ماده پرست لاسپوڅي حاکمان د مظلوم ملت په خاطر له خندونو انحادولو تېر او همدا تاریخي ټرون په بشپړ ډول عملي شي ډېر ژر به بهرنۍ اشغال پای ته ورسېږي؛ په تېرو ۴۰ کلونو کې د هېواد د قرباني شویو ټولو بچیانو ارمانونه به پوره؛ په افغانستان کې به د ولس د هیلو سره سم اسلامي نظام حاکم؛ جنګ او بدامني به ختمه او یوه تلپاتې سوله به رامنځته شي.

اسلامي امارت کوم جابر زبر ځواک ندی چې پر نړۍ د خپلې باداری خوبونه ووینې او یا یې جنګ او هڅې ددې لپاره وي چې نړۍ یې پر دښمن برلاسي ومني.

نړۍ امریکا یا اسلامي امارت ته په کوم نظر ګوري؟ کوم شکست خوړلې او کوم فاتح بولي؟ دا د افغانستان د اسلامي امارت لپاره بنیادي خبره نده او نه یې هم روان جدو جهد ددې لپاره دی.

د امریکا وتل ، د اشغال او د اشغال سره د ټرلو ټولو بدبختیو پای ته رسېدل او د عدل او انصاف نه ډک د یوسوچه اسلامي نظام نفاذ زمور اصل هدف دی، له اساني لارې ددې هدف ترلاسه کېدل زمور لپاره غنیمت او د جنګ له لارې یې د حصول هڅې زمور د خوښې انتخاب نه بلکې مجبوریت دی.

دښمن مو چې په خپل زور مست و؛ له خبرو یې انکار کاوه او د هېواد د دائمي اشغال په اراده یې پرمور حمله وکړه نو د الله تعالی د حکم سره سم د ملت بچیان ښه په لور مورال د دښمن مقابلې ته را ووتل.

د جنګ په ډګر کې له شکست خوړلو وروسته چې امریکا له اسلامي امارت نه د مذاکراتو غوښتنه وکړه نو د الله تعالی د امر سره سم ورسره اسلامي امارت مذاکرات پیل کړل چې لله الحمد، الله تعالی د جنګ د ډګر په ځېر دلته هم فتح رانصیب او د اشغال د پای ته رسېدو یو تاریخي ټرون رامنځته شو.

مور اول مسلمانان او بیا افغانان یو؛ د غدر، مکاری، او منافقت نه خپل شریعت منع کړي یو او دا مو کلور هم ندی.

د یاد ټرون یو کال پوره شو؛ اسلامي امارت چې د لاسلیک کولو پر مهال د دې ټرون د ټولو محتویاتو د عملي کولو تعهد کړی و تر پایه خپل تعهد ته ژمن دی او خپلې ټولې کړې ژمنې یې پوره کړې دي.

د دوحې د توافقنامې په اساس د افغانستان اسلامي امارت په خپلو عملياتو کې د پام وړ کموالی راوستی دی؛ په لويو نظامي مراکزو عمليات نه دي شوي، د ولايتو او ولسوالیو پر مراکزو بريدونه نه دي شوي او نه سقوط ورکړل شوی؛ د مقابل لوري مشخص شوي بنديان خلاص شويدي.

حو متأسفانه چې په دې اړه مقابل لوري خپل مسئوليت پوره نه دی ادا کړی، ټول شرايط برابر دي خو د اسلامي امارت ټول بنديان لا هم نه دي آزاد شوي؛ اوس هم بمبار، ډرون حملې، چاپې او تهاجمي عمليات چې د توافقنامې په اساس منع دي، د مقابل لوري له خوا تر سره کېږي، چې په دې سره د ملکي تلفاتو کچه ډېره لوړه شويده

د کابل اداړې قدرت طلبې ساده پرست واکمنان غواړي وضعيت کرکچين وښيي او د هېواد د اشغال او جګړې د دوام لپاره بهانې جوړې کړي نو ځکه يې په هېواد او خصوصا پلازمينه کې د علماؤ، د پوهنتونونو استاذانو؛ ژورنالستانو او نورو نافذه خلکو هدفي وژنو ته مخه کړې ده .

دا چې اسلامي امارت د ټرون بقاء کې د خپل ملت او هېواد سترې ګټې ويني نو د مقابل لوري د ټولو تخلفاتو په مقابل کې يې له زغمه کار اخيستی دی او په وار وار يې له مقابل لوري غوښتي چې بايد له ټرون نه د تخلفانو مخه ونيسي او پرېږدي چې جګړه خوښه کړئ د سولې په مخ کې خندونه جوړ کړي.

مورچل

مورِ پدې پوهېږو چې د دښمن فکر او اقدامات زمورِ نه بلکې د خپلو ګټولپاره دي؛ دا دعوی هم نه کوو چې ګيني د دښمن د ټولو ناکارو ارادو نه مورِ خبر يو او لا د مخه يې مورِ د مخنيوي تدابير نيولي دي.

مورِ به ترڅايه خپلو وعدو ته ژمن يو ؛ او د خپل بشري توان سره سم به د دښمن توطئو ته متوجې يو او د مخنيوي هڅې به يې کوو همدا مو توان دی او همدا مو مکلفيت دی؛ نتايج د الله تعالی په لاس کې دي ؛د هغه د کرم نه مو دا اميد دی چې ښه نتايج به پرې مرتب کړي.

مورِ ښه په جهر وايو چې د حوت د لسمې تاريخې ټرون او د ټرون ټولو محتوياتو ته ژمنتيا د افغانستان، امريکا، د سيمې د هېوادونو بلکې د ټولې نړۍ په کټه ده نو د جانبينو او ټولې نړۍ مسئوليت دی چې دا ټرون ماتبدو نه پرېږدي .

د امريکا نوې اداره هم بايد حقايق درک کړي؛ په خپل ولس او افغان ملت نور د ظلم لړۍ ودروي او يوې بې ګټې او تاوانې جګړې ته د پای ټکی کېږدي، ځکه چې په ښرو شلو کلونو کې دا حقيقت ښه په ډاګه شو چې د زور کارول امريکا ته هيڅ ګټه نه رسوي.

د هېواد او ملت ازادي؛ دعدل او انصاف په سنبو ولاړ د اسلامي نظام نفاذ ؛ د بهرنۍ قبضې ختمول زمورِ لپاره هغه عالي مقاصد دي چې مورِ ترې هيڅکله تېرېدلی نه شو؛ که امريکا ټرون مات کړ نو پر ضد به يې د مقدس جهاد د روان ساتلو پرته بله لار نه وي چې پدې امريکيان هم ښه پوهېږي؛ دا اوس په امريکايانو ده چې ټرون ته په ژمن پاتې کېدلو خپل حيثيت ساتي او ابرومندانه وتل انتخابوي او که د څه مودې لپاره د لازياتو مالي اوځايي تلفاتو نه پس د ذلت نه ډکه تېښته؟

د شهید مولوي عبدالغفار شفق رحمه الله

ژوند او کارنامو ته کتنه

بشیر

مور مسلمانان په دې خبره ایمان لرو چې یواځې د الله ﷻ ذات به تل قائم او دایم پاتې وي، نور کائنات پناه کېږي او د الله ﷻ په لور دروميږ.

غرض دا چې هر انسان او هر ساکنین به خامخا د مرګ دایمه څکي او مصؤن پاتې کیدای نشي، خو هغه انسان بختور او نیکمرغه دی چې د الله تعالی په لار کې هغه ته د شهادت مرګ نصیب شي، خپل ځان او خپلې وینې د الله تعالی د دین د سرلوړی په خاطر قربان کړي.

بنکاره ده چې د تیرو څلور لسیزو په اوږدو کې په میلیونونو افغانانو د خپل هیواد د ازادی او د الله تعالی د دین د سرلوړی لپاره خپل سرونه قربان کړل، که هغه د شوروي یرغل په وړاندې د جهاد تاریخي دوره وه او که د موجوده امریکایي یرغلګرو په مقابل کې د روان جهاد دوره ده، په دواړو کې افغانانو بې در بغه قربانی او شهادتونه بې وړاندې کړل، د کومو په برکت چې د مغرورو او کبرجنو خواکونو تندي په زمکه و سولیدل، په خاصه توګه هغې امریکا چې ځان یې نه ماتیدونکی ستر خواک ګڼه، په تیرو شلو کلو کې افغان باتور قام ورته داسې د عبرتونو څخه ډک سبق ورکړ چې راتلونکي نسلونه به یې په یاد ساتي او بیا به پخپلو خپرنو سترګو کې افغانستان ته د را کتلو جرئت نکوي.

بیشکه؛ ازادی یا استقلال د قربانیو پرته کوم ولس ته په تحفه کې څوک نه ورکوي، تاریخ په دې شاهد دی، هر ولس چې د خپلې ازادی په سر د معاملې یا سودا کولو په ځای د قربانی مسیر غوره کړی دی او د ظالم دښمن په وړاندې یې خپلې سینې سپر ګرځولې دي او د خوانانو په رګونو کې یې د ازادی او خودی وینه څڅلې، خپل دښمن ته شکست ورکوي او هر قوم چې د خپل د ښمن څخه مرعوب شوی دی او د یرغل په مقبل کې د مقاومت نه لاس په سر شوی دی؛ هغه بیا د ټول عمر لپاره غلام ګرځیدلی دی، د ازادی او استقلال تاج یې د سر نه پرېوتی، عزت او وقار یې

په ذلت بدل شوی دی، حاکمیت او واک یې په محکومیت بدل شوی دی.

افغان ولس چې د میړانو او حماسو نه ډک تاریخ لري، د رو ن امریکایي اشغال په وراندې چې کوم ښکلي ځوانان، تنکي طالبان او ځوانان قربان شول، د هغوی له ډلې نه شهید مولوي عبد الغفار شفق رَحِمَهُ اللَّهُ هم و، څوک چې یو زړور، فداکار، زړه سواند او بې ریا مجاهد و، غواړو په لنډ ډول د نومورې په ژوند، جهادي کارنامو او میړنو رڼا واچوو. ترڅو لوستونکي یې د خدمتونو او قربانیو څخه خبر شي.

زوکړه یې:

شهید مولوي عبد الغفار شفق رَحِمَهُ اللَّهُ په ۱۳۵۵ ل کې د کاپیسا ولایت الاسای ولسوالی اسکین درې « ادینه خیل » په نوم کلي کې د مرحوم صوفي غلام حضرت په د یندارہ کورنۍ کې سترګې غړولې وې، نومورې یو باوقار، عزتمن، مؤدب، ځوان عالم، بې کبره او بې ریا انسان و او د ژوند زیات وخت یې جهادي سنګرونو کې مجاهدینو سره تیروه.

زده کړې یې:

شهید مولوي عبد الغفار شفق لومړنۍ دیني زده کړې د هجرت په دیار (باجور) کې پیل کړې وې او بیا یې د یادې سیمې په مختلفو دیني مدارسو او جامعاتو کې تول مروجه فنون و علوم و لوستل، وړه دوره یې د باجور د مشهور عالم شیخ الحدیث مولوي محمد صادق رَحِمَهُ اللَّهُ په مدرسه ریاض العلوم کې کړې وه او راتلونکي کال ته یې د لویې دورې کولو اراده وه، لیکن هیواد کې د شر و فساد پر ضد د افغانستان طالبانو د مرحوم امیر المؤمنین (ملا محمد عمر مجاهد) په مشرۍ پاڅون وکړ، نومورې هم د یاد پاڅون او تحریک سره ملګری شو.

شهید مولوي عبد الغفار شفق زړور، زیرک او هوښیار طالب و، په لنډ وخت کې یې جنګي تاکتیکونه یاد کړل، هغه مهال چې د هیواد ختیځ ولایتونه د طالبانو د اسلامي تحریک په لاس فتح شول، نومورې هم د خپلو نورو ملګرو سره یوځای په کونړ کې په جهادي خدمتونو مصروف شو او خنګه چې کونړ له امنیتي پلوه یو تا امنه ولایت و، هلته به اکثر د غرنۍ جغرافیې نه یې په ګټه اخیستو سره پر د ښمن غلچکي بریدونه ترسره کول، څو طالبان او مجاهدین مصروف وساتي او په شمال کې د مسعود په جنګي جبهو باندې فشار کم کړي، نو وخت په وخت یې د کونړ په ځینو ولسوالیو کې حملې او بریدونه کول، کوم چې به طالبانو لخوا د چټګ ځوابي غبرګون سره مخ کیدل او په وجه به یې د لنډ مقاومت وروسته مخالفین وتښتیدل.

شهید شفق به هر وخت د خپلو ملګرو سره یوځای د دغسې بریدونو د مخنیوي او مقابلې لپاره مجهز او چمتو ولاړ و او هرځل به یې ځان د جګړې ځای ته رساوه او په ښه مردانګۍ سره به یې د مخالفینو مقابله کوله، ټومورې په کونړ سربیره په ټوروو ولایتونو لکه لغمان، کاپیسا، تخار او بامیانو ته هم د جهادي خدمتونو په خاطر په تشکیلونو کې لاړ و.

مسؤولیتونه یې:

کله چې کونړ ولایت د طالبانو د اسلامي تحریک لخوا فتح شو، مولوي عبد الغفار شفق سرکانو ولسو لی کې د امنیه قومندان په توګه مقرر شو، څه موده وروسته د سرکانو غونډ قومندان مقرر شو او هم کله نا کله د کونړ د ۹ مې فرقې د سرپرست په توګه به یې دنده اجراء کوله.

د امریکایي یرغل وروسته :

د ۲۰۰۱لسم ستمبر د بریدونو به بلمه چې کله امریکا زمونږ په هیواد باندې وحشیانه یرغل وکړ او اشغال یې کړ، د افغانستان اسلامي امارت د یرغل په وړاندې د جهاد او مقاومت مسیر ونیو، د نور هیواد پشان کاپیسا کې هم مجاهدینو په اشغالګرو باندې تندریز بریدونه شروع کړل، مولوي عبد الغفار شفق هم د دغه جهاد په لړ کې د لومړنیو مشرانو مجاهدینو څخه و چې د کاپیسا ولایت لپاره د اسلامي امارت د جهادي مسؤل قاري صیب احسان الله بریال په مشرۍ کې یې په جهادي خدمت لاس پورې کړ، په لومړي سر کې نومورې د کاپیسا ولایت «الاسای» ولسوالۍ نظامي مسؤل مقرر شو، چې په پوره میرانه او زړورتیا سره یې هلته د یرغلګرو په خلاف جهادي عملیات شروع کړل.

او بیا کله چې د اشغالګرو ځواکونو په یوه بې رحمانه چاپه کې د کاپیسا ولایت مرستیال «مولوي محمد الله رَحِمَهُ اللَّهُ» شهید شو، نو د هغه پر ځای (مولوي عبد الغفار شفق) د کاپیسا ولایت مرستیال وټاکل شو. چې د شهادت تر وخت پورې په همدې مسؤلیت باندې پاته و .

شهید شفق به پخپله د دښمن سره په مخامخ جنګونو او عملیاتو کې برخه اخیسته او هم یې زیات وخت په سنګر کې تیروه، په دې وجه د کاپیسا ولایت په ټولو ولسوالیو کې یې د اشغالګرو پر خلاف د جهاد لیکې فعالې او منظمې کړې او د دښمن پر خلاف یې عملیات منظم کړل، د نومورې بل کمال د مجاهدینو ترمنځ د اتفاق او یو والي ساتلو په باره کې و چې د مجاهدینو تر منځ یې تل د اتحاد او اتفاق روحیه جوړه ساتله، په دې لړ کې به یې ځان د مجاهدینو مشر نه بلکې د هغوی خادم او کشر ګڼه او هم یې د غرور، کبر او ریاکاری نه خان په کلکه لرې ساته.

به روان جهاد کې کاپیسا ولایت یو له هغو ولایتونو څخه و چې د ښمن او مجاهدین پکې دوامدار د یو بل سره په مخامخ جنګ بوخت و، مولوي شفق به پخپله د مجاهدینو د عملیاتو قومنده په لاس کې لرله او د دښمن د حملو او چاپو مقابل کې یې په زړورتیا سره مقاومت کاوه.

د مولوي عبد الغفار شفق د هوښیاری، رازداری او د ښه تدبر یوه بېلګه د هغو فرانسوي اتباعو تر پایه ساتل و، کوم چې مجاهدینو د یو ژورنالست په شمول نیولي وو. د فرانسې هیواد د څواکونو په ګډون ټولو یرغلګرو هیوادونو د هغوی د خلاصولو لپاره ټول عصري وسائل استعمال کړل، خو بیا هم موفق نشول، ځنګه چې په کاپیسا کې لوی شمېر فرانسوي څواکونه مېشت وو او هغوی دوامدار د جاسوسانو او پرمختللې ټیکنالوجۍ په واسطه ټوله سیمه خارله او د حملو اتباعو په موندلو پسې سرګردان وو، غوښتل یې چې د کوم قید و شرط پرته بندیان د طالبانو له منګولو څخه خلاص کړي او په سرونو یې هیڅ کومې معاملې کولو ته حاضر نشي- خو شهید شفق په ډېره زړورتیا او تدبیر سره هغوی تر هغه پورې خوندي وساتل، څو چې د افغانستان اسلامي امارت لخوا یې د فرانسې حکومت سره د تبادلې په صورت د قناعت راتلو وروسته د پرېښودو امر نه و شوی.

مجاهدینو او عام ولس سره هم د شهید شفق مولوي صیب رویه ښه او د کریمانه اخلاقو نمونه وه، هر مجاهد او عام تن سره په ورین تندي مخامخ کیده او په قانع کوونکي نرمه لهجه یې خبرې کولې، په کارونو کې د عجلې پر ځای یې د ښه غور او وخت نه کار اخیسته، پخپله کم غږیده خو د نورو یې د ډېرو خبرو اوریدو زغم لره.

د امارت د مشرانو یې په کلکه اطاعت کاوه، هیڅکله یې له هغوی څخه سرغړونه او خپل سري نه کوله، هغه مجاهدین چې په اطاعت کولو کې به کمزوري او یا به یې قصداً خپل سري کوله، نوموړي به هغوی ته په نرمو الفاظو توصیه کوله ور ته یې د مشرانو د اطاعت کولو ګټې بیانولې، په دې علاوه خپل شخصي کردار سې هم د داد و ږ و، عابد و، پرهیزګار و ، د عظیم الشان قرآن تلاوت کوونکی او تهجد ګذار و، د ملګرو او مجاهدینو ترمنځ د مقبولیت او رعب نه برخمن و.

مولوي اظهار الله ایوبي چې د شهید شفق سره یې یوځای کار کړی دی وایي: ما په ټوله موده کې شفق مولوي صیب چاته په عوسه او د بدو ردو په ویلو ندی لیدلی، د ډېرې لوړې حوصلې او پراخې سینې څښتن و، کله نا کله به یوه نیمه داسې پېښه رامنځته شوه چې ما به په هغه کې له نوموړي څخه د سخت غبرګون تمه درلوده، خو چې کله به موقع راغله، نوموړي به خپله حوصله قابو

کړه او په شه توګه يې هغه لائحه حل وفصل کړه، د نومورې د همدې حکمت عملي په نتيجه کې به زياتره مشکلات په خير سره پای ته رسيدل.

مشهور مجاهد قاري صيب احسان الله بريال چې نه يواځې په کاپيسا کې يو منلی مجاهد او مشر دی، بلکې په پرون، پيجشير او شاوخوا نورو منطقو کې هم د مجاهدينو ترمنځ د يو بيساري مخلص، فداکار او مجاهدينو د خادم مشر په توګه شهرت لري. شهيد شفق ورسره د کاپيسا ولايت د مرستيال په حيث اوږده مودې جهادي خدمتونه سر ته رسولي دي، قاري صيب د مرحوم په اړه خپل تاثرات داسې بيانوي:

محترمو وروڼو! بشکه شهيد ن ټول د الله ﷻ خاص دوستان دي او هغوی د خاصو امتيازاتو او صفاتو په لړلو خدای پاک خان ته ور غوښتي دي، د تيرو شلو کسو په مودې کې چې څومره شهيدان شوي دي، يقيناً ټول پاکان او مقدس خلک وو، د هغوی له ډلې نه شهيد مولوي عبد الغفار شفق هم و، چا ته چې الله ﷻ داسې ښه صفات او عوره اخلاق ورکړي وو، چې نن سبا هغه په ډيرو کمو خلکو کې پيدا کېږي، د جنګ په ميدان کې به چې تا کوت، داسې به ښکاريده چې ور څخه بل شجاع او زړور نشته او ملګرو سره ډډه سلوک ته به چې مورچل کتل نو دا به مو انګيرله چې تري بل پرهيز ګار او نيک خويه انسان نشته او د ولس سره په رو به کې تجربه کار قومي مشر ښکاريده، د ايمان داری، حيا او اطاعت خو يې پوښتنه مه کوه.

زما به يې دومره زيات اطاعت کاوه چې اکثر به ماته له ده حيا کېده او ما به ورته سم کتلی نشول، پخپل مسؤليت کې بيساري مخلص او فعال و، په توله مرده کې تري چا شکايت نه و کړی، څنګه چې ما پخپله کارونو ته ډيره رسيدګي نشوای کولی، خو دده په شتون کې مې هيڅ کله هلته خپل کمی نه و محسوس کړی او نه زه ديته اړ شوی يم چې ورته مې له لرې څخه لارښوونې ورليږلې وې چې داسې... وکړه او هغسې... مه کوه، ټول کارونه يې په ښه شان او بصيرت سره سرته رسول او ما به څان د دوی يو نماينده ګڼه چې د دوی ضرورتونه به مې مشرتابه سره شريکول، په سنګر کې د صبر او استقامت غږ و، کله يې هم ما ته دا شکايت ندی کړی چې زه سنګر کې تنګ يم او غواړم چې درشم، همدا راز په دا دومره وخت کې يې راته دا شکايت هم ندی کړی چې دلته مورچل د مختلفو مشکلاتو سره مخ يو، د مهماتو او يا پيسو د کمښت سره مخ يو، که سوګند وکړم هم ان شاء الله حانث به نشم چې د شهادت تر ورځې يې ماته دا ندي ويلي: چې راته دومره پيسې پکار دي، يا مې ملګرو ته ضرورت دی، حال د چې خامخا سړی چې مسؤول وي، هغه ته ضرورتونه پيښېږي، ملګرو ته يې ضرورتونه پيدا کېږي نو ما به که خپله څه ورکړل، وربه مې

کرل، ده به یې خپله غوښتنه نه کوله، نو په شهادت یې مور ویاړو، البته په بیلتون یې زموږ ملګري بې سیوري شول اګر که دا ټن د دوی د شهات په برکت سره د مجاهدینو بریاوې او فتوحات په تیزۍ سره روان دي او د فرانسویانو په ساتنه کې یې تر پایه چې کوم کردار ترسره کړ هغه د هیرېدو وړ ندی.

دا چې شفق مولوي صیب د خپلو کارنامو او صلاحیتونو په وجه د ښمن ته قوي مطلوب و، نو ورپسې یې جاسوسان ګومارلي وو، څو نوموړی پرلپسې تعقیب کړي، بالاخر د جاسوسانو له لارې یې په ۱۳۹۳ کال کې د جدي په ۲۴مه چې د ۲۰۱۵ زکال د جنوري د ۱۴ مې نیټې سره برابره وه، د تګاب ولسوالۍ پسګړۍ په سیمه کې دخلورو نورو ملګرو(هر یو پنښتون خطاب، معلم زکریا شهد او دوه نورو مجاهدینو) سره یوځای په شهدت ورساوه، ان لله و انا الیه راجعون.

مولوي عبد البصیر چې یو خپله زړور او تحریه کار مجاهد دی او اوس په سترګو باندې معذور شوی دی، هغه هم څه وخت د شهید شفق سره یوځای په سنګر کې ملګرتیا کړې ده نوموړی وایي، شهید مولوي عبد الغفار شفق یو داسې څوک و چې یقیناً د جرئتمند او زړور مجاهد لقب ورته ورکول پرې ارزي، هغه وایي: یوه ورځ موږ د تګاب په یوه سیمه کې یوځای ناست وو، فرانسویانو ټانګ غړه ته پورته کړ او مخ‌مخ یې په موږ د هغه میل را وګرځاوه، نور مجاهدین یو خوا بل خواته خواره شول او زه خپله د یوې ونې د ته کیناستم او شفق شهید چې په کوم ځای مخکې ناست و، هم هلته پاته شو، ما ور ناږې کړل چې مخامخ ټانګ دې وینې، یو خوا تېرې ته کیمه: خو ده ماته ویل : چې ته ځان یو خوا ته کړه، هسې نه ټانګ ډز وکړي ما وین: زما مخکې ونه ده او زه د هغوی نه پناه یم، لیکن ته ور ته په سپین میدان ناست یې، له دې ځایه اخوا شه، نو زه شوم که دی، له هغه ځایه پورته نشو او تر پایه هم هلته ناست و، څو د مجاهدینو مورال قوي وساتي، مولوي صیب عبد البصیر وایي: د مخامخ جنګ پر مهال دومره با استقامته انسان و چې تر پایه یې په مورال کې کمزورۍ نه راتله که هرڅو مره سخت جنګ به و، دده مورال به نه کمزوری کیده، ما دیر کسان لیدلي چې د جنګ په پیل کې ښه قوي مورال لري، خو چې هرکله جنګ اوږد شي ، مورال یې کمزوری شي او شهید شفق به نه یواځي د جنګ په پیل کې قوي مورال لره، بلکې تر پایه یې مورال کې فرق نه راته او نه یې داسې کوم حرکت کاوه چې هغه به د نورو مجاهدینو د مورال پرېوتو سبب کیده.

په پای کې شهید مولوي عبد الغفار شفق رحمه الله ته د متعال څښتن څخه د خپلو ټولو جهادونو او قربانیو د قبولیت او په بدل کې ورته اجرونه غواړو او هم یې بیرته پاته کورنۍ، ملګرو او لاروياتو ته د جمیل صبر توفیق غواړو .

روح یې ښاد اویاد دې یې تل وي.

په قربانیو او جهادي تخنیک میناتوري شوی

د دوحې ترون د برم څلی !!

سعد کتوازی

د کب لسمه چې د تېر ۲۰۲۰ زېږدیز کال فروري له ۲۹مې سره برابره وه، د افغانستان د معضلې د سیاسي هوارۍ له مخې له پرلپسې ۱۸ میاشتو مذاکراتو وروسته د قطر هېواد پلازمېنه دوحې کې د طالبانو او امریکا ترمنځ ستراتېژیك او تاریخي ترون لاس لیك شو او اوس د افغانستان او افغانانو د ۴۰ کلنو سرښندنو، اتلولیو، ځاني او مالي ایثار او فداکارۍ، دردونو، هجرتونو، سترو ستومانیو، خوښو او غمیزو، د پردیو او د دوی د مزدورو چوپړیانو له لوري جنایاتو، وحشتونو، شکنجو او زندانونو، تري تمونو او تور تمونو، ناورینونو، نادودو او ناخوالو، مرګونو او ویرونو، بلا ځاني او مالي زیانونو، ورانو ریجارو، د بېلابېلو طبقو دېر دولونه خلکو، خپلواکو- بلواکو-ازادو- غلامو څېرو، پر یو مهال هر دول ښو او ناوړه تجربو، مثبتو او منفي شرائطو، څو ځلا زمانو او عصرونو، د ګرمۍ او سړې دوارو جګړو او د هغو د مادرنو او په تېکنالوجي پوښلو وسائلو او وسائطو، حربو او تکتیکونو، د کمونیزم او امپریالیزم نړیوالو امپراطوریو او ګټو امپراطورانو د جګړې-سولې او بیا په دوارو کې د ماتې خوړا اوږده درست داستانونه ټول د همدې (د کب لسمه/دهم حوت) تر تکې لاندې دي چې د کورنیو او نړیوالو جګړو، سولې، تقابل او تعامل د پربکرو د یوې اصولنامې او د سختو معماوو او تکو د حل د یو قاموس حیثیت لري او له املې یې دا د افغاني او اسلامي تاریخ د یوې ستراتېژکې بریا ورځ ګڼله کېږي.

د دې تاریخي ترون که څه هم یو ارخ نړیوالې بدنامه او مکاره امریکا وه، خو د ویار ځای دا چې پکې د همدغې امریکا د غرور هغه نېلۍ بشپړه ماته شوه چې پر ۲۰۰۱ زېږدیز کال د جګړې له زېږې سره پرې افغانستان ته سپره راغلې وه او د تنزل تر یو ستر ګړنګ لاندې ولوېده، له یوې خوا د نړیوالو قوانینو او حقوقي اصولو له مخې پرې د افغانستان ۱۸ کلنه جګړه تاوان شوه او له بلې خوا یې د شاوخوا ۳۰ مطرحو هېوادونو

لوړوپورو چارواکو او نړیوالو سازمانونو پر وړاندې په افغان جګړه کې هر اړخیزه ماتې وخوړه، ویې منله او لاسلیک یې کړه.

ورسره په طالبان یو سیاسي څواک، د افغانانو جګړې ګټونې او له نړیوال یو قطبه صلیبي بلاک څخه ازادي او خپلواکي اخیستل یې هم په رسمي دول ومنل، لاسلیک یې کړل او افغانان یې یو تر ټولو باشهامته او د خپل دین، هیواد، ولس او ارزښتونو په لاره کې یو سرښندونکی او د نه ماتېدونکي هوډ لرونکی ملت ومانه او وځلاوه چې له یادې ماتې وروسته دا هم په خپل ځان کې د امریکا نړیوال بړم او یکه تازی ته تر ټولو ستر ټکان و.

افغانستان کې د امریکا د جګړې د پیل شېبو کې د امریکا د یکه تازی او نړیوال بړم دا حال و چې تر ړا لاندې دوهم، دریم او پینځم هیواد یې هم رېږداوه، حتی چې کله یې تبلیغاتي څادر پر ځان وا چاوه او بوش داګیز اعلان وکړ چې یا له موږ سره او یا ترهګر . له ټولو وړاندې همدغو هیوادونو یې له وېرې د یو قطبه نړۍ تر ټولو ستر بلاک تشکیل کړ، هوا ځینې د امریکا رقیبو هیوادونو یې ښایي د هغې ترڅنګ د زور اوبه کولو لپاره هڅه د هغې ښکېلتیا غوښته چې لاس یې ور کړ.

خو طالبان چې په مادي لحاظ یې امریکا له مچې ګوتې لا نشوه نیولای، په معنوي او ایماني زور یې تر څټ ونیوه، ښکېله یې وسائله او بیا یې له هغې څخه د ټولو ډارېدلو هیوادونو په مخکې را وپرزوله، د ماتې رسمي لاسلیک یې هم د دوی په مخکې تړې واخیست، د امریکا د یکه تازی او نړیوال بړم خوبونه بې بې تعبره احلام او د تبلیغاتو پر مټ اوبه ځلول شوې خته ثابت کړل، پر منفورې امریکا د هغو ټولو هیوادونو او ولسونو زړونه یخ او هم پرې ور زړور شوې چې د وېرې له امله یې ورسره په افغان جګړه کې اشر کړی وه، په لاپوشاپو یې تېروتلې وه او په دې جګړه کې مالي او ځاني زیانونه ور اوښتي وه او د دوحې ترون په دې ټولو او ډېرو نورو حقائقو وروستی سهر او مېخ شو.

په افغانستان کې د امریکا د جګړې لکه څرنګه چې موخې او ګټې له پیله لا مبهمې او نامالومې وې او وروسته یې بیا د اوږدېدو سربېره دغه ابهام هم دومره ژور لاړ چې جګړه بشپړه بې ګټې او یوه تېروتنه وبلل شوه، اوس یې د پایلې په توګه لاسته راوړنې هم همغسې مبهمې او نامالومې دي چې یواځې یادونه تړې کېږي او بس، خو که همدا د دوحې ترون سم عملي شي، نو له پیله تر پایه جګړې، لاسته راوړنو او ښې یا بدې پایلې څخه به د دغه غولونکي ابهام پرده پورته او هر لوري او ټولو ښکېلو کړیو (چارواکو، هیوادونو او ولسونو) ته روښانه او پاتې لاره وهل اسانه شي و د همدې ترون د عملي کولو په هنداره کې به د جګړې او سولې دواړو پر ډګر سلامت او ملامت، ګټې او زیانونه، ګټونکي او بایلونکي، ښې او بدې پایلې، لاسته راوړنې او له لاسه ور کونې، موخې او هغه چې د جګړې په لوګیو او لوخړو کې ور رسېدلي بشپړ څرګند او ولیدل شي

له دې پرته به ګرانه وي چې آن طبیعي ګټې او زیانونه سره جلا او توپیر یې وشي، پرته او بیا د ګټو یا موخو ته د رسېدو ټله درنېدل خو لېرې خبره، نو بیا لکه چې له پیله یې جګړې ته ناڅېزه پلمه کړې وه،

اوس هم امریکا اړه ده هغه څه د لاسته راوړنو په توګه په ګوته کړي چې په هیڅ نه ارزي او یاهم په واقع کې د امریکا زیان وي، خو هغه یې لاسته راوړنې تلقي او پر څوړند اورمېړ د وتو لپاره پلمه کړي، بیا به امریکا دا هم منې چې دا دومره لوړې بیې یې د همدې نا څېزه او یا واقعي زیان پرېکړې دي چې اوس یې د تېښتې لپاره بهانه کوي او په دې سره به یې نور هم حتمي په کور دننه لا خپل باور زیانمن او له ولسونو سره لاس او ګریبان کړي، نو ځکه د دوحې تړون که له یوې خوا د خواکونو ابرومندانه ویل دي، له بلې خوا بې ګړې او ولسونو ته هم یوه د ختې پورې تشکیلوي چې تمه ده پرېوتې حیثیت ته یې تر ډېره بېرته ښکلا ور کړي.

د دوحې تړون د هغې مذاکرې له مخې چې طالبانو یې وړاندیز کاوه، خو امریکا ترې چورلېت انکار کړی وه، د امریکا له هغې ماتې وروسته چې خیال یې نه کېده او د هغه وړاندیز پایله وه چې یکې امریکا له طالبانو د مذاکرې او سیاسي حل غوښتونکې شوه او عادتاً په جګړه کې مات لوری یې بریمن هغه ته کوي، دا هرڅه هغه وخت ممکن شول چې د جګړې له لارې امریکا د طالبانو د لومړني وړاندیز پر اهمیت وپوهېده، اوس یې ځمکنو واقعیتونو ته پر کتو هغه خپله اړتیا وګڼله او اخبر یې هم بېرته د هماغه مذاکرې له لارې دوحې تړون او ځان ایستلو ته ځان برابر کړ چې نه یې منله، دا چې د سرتمبه چارواکو درایت خورا لږ وي، امریکایان په هرڅه ډېر وروسته پوهېږي چې له امله یې پر لوی لاس ګڼ لومړیتوبونه له لاسه ور کړي او لا هم یې ورکوي.

جګړه کې بریا او بایللنه یې د هغې د موخو ترلاسه کولو یا بایللو کې وي، نه سیال ته د همدې جګړې په ډګر ژبان اړولو او د ځان په پرتله سې ژبات زیانمونولو کې، هو ! کله چې د جګړې موخې همدغه جګړه او ور کې کارپاتونکي توکي وي، نو یکې ماتې او زیان هم د بایللې مانا لري، قدرت، د وسلو بازار موندنه، اقتصادي وده، دیموکراسي ځغاسته بې دینې خپرول، د ځوانانو فکري انحراف، پر نړۍ راج او... د امریکا ښکاره او ځینې نورې پټې موخې وې چې یکې د زیانمنېدو له امله نن امریکا ماته ده، برعکس د افغانانو/طالبانو د جګړې موخې د هغې پر ډګر له لاسته راوړنو یاهم ریاښو سره په خورا سوپېر کې وې/دي، په جګړه کې له بلا مادي زیانونو لېدو سره یې بیا هم د جګړې موخې خوندي وې/دي او دا دی چې د جګړې موخو ته په رسېدو دي له زیانونو سره سره یې یکې بریمن دي.

همدارنګه د سوله ییز حل او مذاکرې وړاندیز ماتې خوړلې لوری کوي چې هم د جګړې موخې او هم یې ډګر وبایلي ترڅو یا د جګړې موخې یکې لږ تر لږه/هسې د ټومنې په اندازه ترلاسه کړي او یاهم یواځې له جګړې د ځان ایستلو لاره پیدا کړي، د سوله ییز ماموریت د ښار پر مهال هم شرائط داسې وه چې یکې امریکا د جګړې ډګر او موخې دواړه بایللي او اوس یې طالبانو ته د مذاکرې وړاندیز کاوه، له افغانستانه په روغ سر د ځواکونو ایستل او د جګړې له امله زیانونو مخنیوی یې تر هغو ګټو ډېر مهم باله چې د افغانستان په اشغال کې یې اټکل کړې وې، خو تر لاسه یې نکړې او د دې لپاره یواځینۍ هغه لاره چې امریکایي چارواکو درلوده له طالبانو سره مذاکرات ول چې په ترڅ کې یې دوحې تړون را منځته شو.

که د دوحي له تېرون وړاندې ۱۸ کلنې جګړې ښکاره، پټو او اټکل شويو موخو ته ژوره کتنه وشي او بيا هغو وختونو او شرائطو ته سر ور ښکاره کړو چې په لومړي ځل د خليلزاد په مشرۍ د امريکا سوله ييز ماموريت پيل کېده، نو وبه ويلو چې د امريکا د جګړې موخې دېر هغه څه نه و چې وروسته پېښې او وليدل شول/ليدل کېږي، شيخ اسامه رحمه الله خو لومړی د دې جګړې هسې پلمه او بيا يې مرينه هم يوه افسانه وه او لا تر اوسه خرګنده نه ده چې ربښتيا شهيد کړل شوی او که د ورپېښو رنځونو ښکار شو، له بلې خوا لکه چې د امريکايانو د جګړې اټکل ناسم ثابت شو، وخت پر وخت ټاکلې ستراټېژۍ يې ماتې شوې، خرګندو موخو ته په رسېدو کې يې پاتې راغلل او طالبانو تېرې په خپله ګټه وځرخولې، همداسې د جګړې واقعي موخې يې هم نه دې ترلاسه کړې، که دېرې کمې يې ترلاسه کړې هم وي، خو نور يې نشوې ترلاسه کولای او له جګړې ور اوړېدونکي زيانونه هم جلا لامل و چې له طالبانو سره د مذاکرې مېز ته را وړاندې شوه.

د جګړې بايلل په هغې کې د شته زيان نه، بلکې د هغې موخې له لاسه ور کول او بيا مذاکره د همدې ماتې خوړلې او جګړه بايللې لوري وړانديز وي، په دې مانا چې د جګړې د موخو او دګر بايللو له امله هغه له صحنې د ځان روغ ايستلو لپاره دېته اړ وي چې د مذاکرې وړانديز وکړي او له همدې لارې له صحنې په روغ سر ووزي، له طالبانو سره جګړه او بيا سوله کې امريکا په همدې موقف کې وه، د امريکا لوړ ارزښتونه نړيوال برم، د لومړی رتبې اقتصاد، يکه تازي او پر نړۍ راج ګنل کېږي چې له طالبانو سره جګړه کې يې دې ټولو ته د پام وړ زيان واوښت، له دې پرته هغه لوی او واړه زيانونه يې هم ملا ماتونکي وا/دي چې د يادو ارزښتونو په پار يې اوړه ور کړې وه، نو ځکه د ځواکونو ستنول او افغان جګړه پای ته رسول د امريکا اړتيا وه او د دوحې تړون يې تحقق تضمينوي.

خو بر عکس د طالبانو د جګړې موخې، دين، هېواد، ازادي، خپلواکي، ملي ګټې، اسلامي او ملي ارزښتونه له بلا مالي او ځاني قربانيو او ګڼو زيانونو سربېره خوندي دي چې له امله يې د افغانانو په مشرۍ طالبان په جګړه کې برېمن او زيانونه يې د ماتې په مانا نشي تعبيرېدلای، بلکې د يوې ستړې بريا په توګه د کب لسمې د دوحې تړون د برم ځلی د الله له نصرت وروسته د افغانانو پر همدې قربانيو، ليدلو زيانونو او جهادي تخنيک ميناتوري شوی.

د دوحې تړون چې د اسلامي تاريخ په اوږدو کې د دوهم نړيوال غړيې ستر ائتلاف په تابوت وروستی مېخ شو، که له يوې خوا يې د تاريخ په ځانګړې مقطع کې صورت ومونده، له بلې خوا د ياد ستر ائتلاف د ماتې رسمي سند شو چې دا په خپل ذات کې د هغه اهميت جوتوي او بيا همدې تړون خورا زياتې لاسه رواړني هم درلودې او لا به يې د بنسټ عملي کېدو په صورت کې ولري او ان شاءالله د دې امېد دېر زيات غښتلی دی چې ګران هېواد افغانستان او دروسه ولس مو پرې د جګړې له ناخوا د وتو ترڅنګ د نړۍ په کچه يو مطرح او له هره اړخه بدايه اسلامي هېواد او ربښتونی مسلمان ولس وپېژندل شي.

وما ذالك على الله بعزيز

د خپلو دوو تنکیو

زلموټو شهیدانو ورونو

له ویاړونو ډک ژوند ته کتنه!

قاري رحمت الله ضعیف

هغو ځوانانو ته چې د خپل مستقبل لپاره اندیښمن؛ خو د لاس تر زنې کینستلو پرځای له حوادثو سره د تکر اراده او همت لري، هغو تنکیو زلمیانو ته چې جذبې لري، همت لري، هغو غیرتي مظلومانو ته چې د وطن او پر وطن د سرلوړي ژوندانه ارمانجن دي، هغو زلمو ته چې حریت، آزادي او خپلواکي یې د زړه هیله او د ضمیر ارزو ده، هغو اتلانو ته چې د غلامۍ تر زور کالې ژوند د خپلواکۍ یوه ورځ ورته زیات ارزښت لري، هغو پرکنو ته چې له مهده تر لحده د خپل ایماني غیرت او میرانۍ په سکونو د دین،ننګ او ناموس د استعمارګرو غلیمانو د کرغیړنو خولو د ماتولو په تکل د ژوند هره شیبه سرګردانه او لا لهاند تیر وې؛ همدغو توریالو زلمو ته هغه نورسه ځوان شهیدان ور پیژنم چې د ورک سباون په تمه د تور تمونو په ښار کې د یوې تټې وړانګې د خپلولو په تکل یې خپل هسک سرونه داو او ځار کړل، دا د یوویشتمې پیړۍ هغه تنکی زمری و چې یو پټ غلي احساس پربنبسودل تر څو د ارام او سکون ساه واخلي ، همدې مرموز احساس تل د دغو پتنګانو خام بدنونه په الهې بله شمعه کړل، تر دې چې کباب یې کړل، دغو اتلو شهیدانو به د حال په زبه دا شعر زمزمه کول:

«یو پټ غلی احساس دی چې ارام مو نه پربږدي، په اور مو کړوي لکه چې خام مو نه پر پږدي»

د دې میړنو له قطاره لومړی د شهید سعید ملا سید احمد جان«اسرار» د ژوند په حالاتو درسره غږیږم!:

«زوکړه يې»: شهيد ملا سيد احمد «اسرار» د خير محمد اکا زوی د عبدالرحيم بابا لمسی له نن څخه «۲۸» کاله وړاندې، په سپوږمۍ ميز۱۴۱۶کال کې چې له لمريز۱۳۷۳سره برابره وه د غزني ولايت ټره باغ ولسوالي د شيرادين خيلو په نوم کلي کې په يوه دين دوسته او جهاد پاله کورنۍ کې د خپل کور په غولي دې نړۍ نه سترګې پرانستلې، د الله جل جلاله د وحدانيت، د رسول الله صلی الله عليه وسلم د رسالت او د اسلام د سپيڅلي دين د متابعت درس يې د خپلې مهربانې مور د غېږې له مدرسې څخه په رګونو کې وڅيښل، کله چې يې په خبرو پيل وکړ، همدا درس خپل نيک پلار په معزوکې ور محلول کړ.

«زده کړې»:اسرار خان لومړنۍ زده کړې خپل کلي ته نږدې د سيمې د مشهور جيد عالم الحاج مولوي محمدعمر«ابوادريس» صاحب په مدرسه جامعه تعميم القرآن والحديث کې دخپل ورور مولوي محمد اکبرڅخه ترسره کړې دي. د کورنۍ دمالي ستونزو اوپه دنيوي کارونو د بوختيا له امله يې زده کړې نيمګړې پاته سوې.

«اخلاق» اسرارجان د ښو اخلاقو نمونه ؤ،همدا وجه وه چې په مورکې او ټولو وروڼو او خويندو دير زيات ګران ؤ، مورکی به له ديره نازه: سړو«سره زر» باله.ورين تندی،نرۍ مسکا،متبسمه څيره په هرحالت کې ور سره مل وه، دهرمشرغوصه او نصيحت ته يې د شوندو په نرۍ مسکا ځواب ويل.اسرارجان چې په کومه سيمه کې د فرد ياسرګروپ په صفت جهادي خدمت کړی: دهغې سيمې اوسيدونکي او دګروپ ملګري يې د ښې ګزارې،حسنه خويونو او بې ساري ادب کيسې کوي.

«جهادي جذبه» اسرارجان سره له دې چې دکورنۍ خدمت او دهغوی لپاره دنفقې پيداکولومسئوليت يې په غاړه ؤ؛خو له جهادسره دزياتې مينې په وجه يې دا هرڅه شاته پرېښودل،له اتل شهيدحافظ مولوي نصيراحمد«خباب» او دهغه له معاون مولويصاحب محمد خليل «شريف» {تقبلهما الله} سره يې شناخت اوملګرې پيل کړه،او دژوندتراخيرنۍ سلګۍ پورې يې کله دفرد اوکله هم دسرګروف په صفت له دغه سپينوشخصيتونوسره دغه سپيڅلي ملګرتيا نرلې وساتله .اسرارجان له رب.جل جلاله. او د اسلام له سپيڅلي دين سره ډيرمخلص ؤ، دنومورې د اخلاص لويه نښه داوه چې مريض ؤ، د يَنې«اِيني»عمليات مو ور وکړل، له روغتون څخه کورته راغلو يوه اونۍ وروسته بيرته ډاکترته د زخم او عملياتو د تکونو دپرېکولو لپاره ورغلو،ټکان مو پريکړل ډاکترورته د پرهيزتوصيه کوله ماورته وويل: ډاکترصاحب اسرارجان وطن ته کورته ځي زه ورته وايم مه ځه چې ليږ ښه سې بيابه ولا رسئ، خودَی نه پاته کيږي، ډاکترهم زماخبره

تائدکړه ورته وې ویل مه ځه، خواسرارجان په ځواب کې ورته وویل ډاکتر صاحب! په موټرسیکل به سپریږم تاوان خو نکوئ؟ ډاکتر ورته وخندل، ماورته ویل: ډاکترصاحب دَي مجاهد ده ګروپ ته یې تلوارده،پدغه حال کې مې لیږه تونده لهجه ورته وویل: دا ته څنګه سړی یې زه او ډاکتر دپرهیزخبري درته کوو نه پرموټرسیکل سپریږئ! اسرارجان زماغوصه او د ډاکترخبره په نري مسکاځواب کړه، ډاکتر ماته مخ راواړول وای:قاري صاحب مه یې کوه د ده داسې شه د مؤمن رنګ ده.ترشهادت څوشې مخکې دریم ځل کوټې «کوئټې» ته دتداوې لپاره راغلی ؤ،کله چې موله ډاکتره دواء را واحیسته کورته راغلو،راته ویل یې:اغا! زه به سهارکورته روان سم! ما چې هرځومره زاري اومنت ورته وکړ:چې باته سه دا دوا وخوره لیږه بښه سې اوس خورغلی یې او د ګروپ نوبت دې هم تیرکړی ده،بس له لیږخاموشې اومسکاوروسته به یې راته وویل: نه ولاړیه سم دواء به دورې وخورم .لنډه داچې ولاړ او دا مو وروستی دیدن وو.

«**زخمي ګیدل**» اسرار جان د جهاد له پیل نه بیا د شهادت تروړځې په ډیروغټو او وړوجنګونوکې ګډون کړی،د دې جهادي خدمتونو په جریان کې ترشهادت مخکې دوه ځله ټپي شو:یوځل دقره باغ ولسوالۍ د«خونیانوکلی» کې ،دوهم ځل دریګچې په نوم قرارګاه باندې د ځپونکې بریدپه ترڅ کې.

«شهادت» ۱۴۴۰ سپوږمیزکال د روزې مبارکه میاشت وه د هفتې ورځ وه،غالبا یوه بجه وه مولوی صاحب نوید او مولوی صاحب عابر مې کورته را غوښتې وو،دمجاهدینولپاره یوې خوا ته په اعانه «چنده» پسې تلو،مولوي نویدصاحب ترعابرصاحب مخکې راغی دخبروپه جریان کې یې رانه وویل: قاریصاحب! چې دچاخپلوان شهیدان سې یاخپله شهیدسې ډیرخوندبه کوې؟ماورته ویل:مابه هروخت خپل والد ماجدته ویل:موږچې له ملګروسره په ګروپ کې ولاړسوو ته ولې خفه کیږئ او ولې خوشکې کوئ!؟ الحمدلله یوولس رامن لرئ یو حو په رکات کې هم دریاندې فرض ده چې دالله تعالی په لاره کې یې قربان کړئ!.نویدمولویصاحب وویل ستاقبله ګاه صاحب د زامنوزکات نده ورکړی؟ ماورته وویل: نه کله یې ورکول،دې ځلور ورونه مویندیان او زخمیان سوو،شهیدخوبوهم نسته! مولویصاحب نویدوویل: تاته داخبره خونددرکوئ چې دورونوزکات دې ووزي؟ ماورته کړه: هو ولې نه!نوموړي راته وویل نوستا والد دزامنوزکات ایستلی ته نه بې خبره! ماووویل:کله کومه ده! نویدصاحب وویل: بس نو اسرار جان شهید سوی!ما د استرجاع کلمه وویله، دې وخت کې عابرصاحب هم را ورسید دوی دواړو دتسلیت الفاظ وړاندې کړل،

لږوروسته مې وروړ تلیفون راته وکړداسرارجان د شهادت مبارکې مویبل ته وویله، ما دمورکی دحال پوښتنه ځینې وکړه، وروړ ورپل داده خپله خبردرسره کوي، مورکی دپرپه دلاوړې غږ راوکړ مبارکې او نسلې یې راته وویله،ما هم په جواب کې دتسلیت مراتب وړاندې کړل،د مورکی زړورتوب مې دپر خوند راکړ په شکرانه کې مې له سترګو د اوښکوباران پیل سو،تردې چې ملګرو راغږکړلږاري صیب څه کوئ!؟ ماوبل دمورکی تلیفون ده. له عبیده وروره مې پوښتنه وکړه!اسرارجان:کله،څنګه او چیرې شهیدسو؟ هغه د اسرارجان د ملګري له خولې داسې کیسه راته وکړه: دوړې مبارکې میاشتې څلورمه د پنجشنبې ورځ؛ چې شپې ته جمعه وه، اسرارجان له خپل ګروپ سره ولسوالي ته نږدې دملاخیلوکلي په مسجدکې اړولې ؤ، تقریبًا مازدیګر نږدې ؤ،ما فاتح عمرته یې ویل راځه مهر وردارته ځو دځه کارلپاره.بس دواړه روان سوو. په لاره کې دمیرصاحب«رحمه الله» زیارت ته چې نږدې شو د دښمن له کمین سره مخ شوو په موږ یې پیرونه پیل کړل موږ له موټرسائیکله ورته ښکته سوو،جنګ شروع سو.لږ وروسته د اسرارجان کلاشینکوف بند سو، او ورسره هَم مَهاله په ټغیل ولګیدو په ځمکه راپریوت دوه ځله یې سلګی ووهلې نور یې روح خپل حقیقي مالک ته وسپارله.له ما سره کلا شینکوف ؤ خوچانته راسره نه وه.

نوموړی ښکی زمری کیسه کوې؛چې کله مې د خپل کلاشینکوف مرمی پردښمن خلاصې کړې نو مې اسرارجان ته ورمنده کړه دهغه له چاڼې مې جاغور«شاجورونه» را اخیستل او ترمانښامه پورې مې مقاومت وکړ. وروسته نورملګري را ورسیدل کمین مات سو. خو اسرارجان په مبارکه میاشت، مبارکه شپه او دالله تعالی په لاره کې روزه په خوله په مظلومو وینولړلی دشهیدیه ویاړلي نوم د «۲۶»کالو په عمرله دنیا رخصت سو،الله تعالی ته امید او تمنا لروچې قبول سوی به وي.نحسبه کذالک والله حسیبه.روح یې شاد،یادې تل،لاریې له لاروپوډکه.

«**مدني حالت**» اسرار جان متأهل ؤ، څلورکاله یې د واده سوې ؤ خو اولاد یې نه ده پیدا سوی. په درنښت..

ما لاګل بوی کړی نه وبهار تیر شو!

شهید سعید ملا عتیق الله جان «ابودجانه» درپیژنم

«زوکړه یې» زلموتی شهید ملا عتیق الله جان «ابودجانه» د مرحوم خیر محمد اکازوی د عبدالرحیم بابا لمسی د غزني ولایت قره باغ ولسوالي د شیرادینخیلوکلي اوسیدونکی له نن څخه «۲۶» کاله وړاندې په «۱۴۱۸» سپوږمیزکال کې چې له «۱۳۷۵» لمریزکال سره سمون خوري په یوه دین مینه ،علم دوسته کورنی کې دې فاني نړۍ ته سترګې رنې کړې، د الله جل جلاله. د وحدانیت، د رسول الله.صلی الله علیه وسلم. د رسالت او داسلام د سپیڅلي دین دمتابعت درس یې دخپلې مهربانې مورجانې د اللهُ: «اَلَلُو لَلُو» له غږه اوقطرنه زده کړ.

«زده کړې»ابودجانه جان په لومړي ځل دشیراندړوکلي دشهورناستوحالم مولوي محمدهمر «ابوادریس»په مدرسه جامعه تعلیم القرآن والحدیث کې له الف - با-قاعدې څخه خپلې زده کړې پخپل ورور مولوي محمداکبرپیل اوبیاپه هیواد او ګاونډي هیواد پاکستان کې په بیلابیلو مدرسو اوحجروکې پر افغاني مشهوروسیمه ایزو استاذانوبې دتکمیل تر درجې سبقونه ووېل، نور ژوندورسره یاري ونکړه دپګړۍ ارمان یې قبرته له ځانه سره یو ورځ،ابودجانه جان دشیرله مدرسې وروسته دخه وخت لپاره له خپل بل ورورمولوي آدم خان«عتیق» سره دکشته للیزو دکلي په مسجد، بیا دخه وخت لپاره له قاري مولوي عبدالستار «سرت» صاحب سره، په ۲۰۰۹ م کال خروت اباد، په۲۰۱۷ کې د کچلاغ په نورالمدارس کې طالب ؤ.

په ۱۴۴۰کال کې په احسن المدارس مدرسه کې یې د غزني دآب بندولسوالی له نامتوعالم ګل حسن صاحب«دامت برکاتهم» سره شاګرد ؤ. همدا یې له فاني نړۍ اوعلمي مور وروستی کال ؤ، پدغه

کال یې هم کتابونه په نیمی کې پریښودل معسکرته ولاړ.

«**اخلاق**»ابودجانه جان الله.جل جلاله.په دنګه نړۍ، چسته،بیداره ځوانی،له خندادکه خوله، خوشحاله تبعت،زړورتیا،اخلاص او ښو اخلاقو نازولی ؤ، دمشروروړ داولاد سره سره ابودجانه جان زمونږ دکورد ناز او ساتړي کوچنی ماشوم ؤ؛ ځکه به نوتراوسه پورې دکورتولوناریته اوزنانه وو له نازه: عتیق الله جان بلل اوپه ټولو ګران هم ؤ.

«**جهادي مینه**» داطبعي ده چې هرزوی په ټول کورکې یواځې خپلې مورکۍ ته دزړه د رازونوغوته سپړي، خاص بیاچې هوښیار او ترټولو کشیراو وروستنی وي، ابودجانه جان زمونږکشر-وروړکی ؤ، دا چې لله الحمد کور مو دعلم اوجهادسره دمینې کورده ابودجانه جان هم دزده کړوسره زیاته مینه لرله، او الله تعالی ښه ذکاوت اوذهن هم ورکړی ؤ،خوجهادي مینه یې برزده کړواوسبق ویلوغالبه اوزیاته وه؛داځکه چې سره له دې چې داسلامي امارت په جهادي صف کې دیوکس د ورګډېدلوپه شرائطو کې یوشرط پرېږده لرل ؤ،خو ابودجانه جان به دې نه ډیر لیوال اوتلپوروني ؤ،چې پدغه لغړزنې حالت کې دجهادصف نه ورګډ او مجاهد سې، زمونږ مور کې کیسه کوې چې ماته به یې پخپل مخ لاس تیرکړ او ویل به یې :موږې! کاش چې زرمې دا ږیره راسې،دغه دخدای – جل جلاله – دښمنانونه به دسړک په منځ کې له راکیت سره درپرم او واربه ورباندې کوم،

ابودجانه جان هم الله تعالی په دغوشجاعانه صفتونو نازولی ؤ،له معسکره فارغ،دلا ئزر مسلکې،غیرتمن اوښه نښان ویشتو نکی ؤ،دلائزر سبقونه یې دوه ځله ویلې ؤ،د الله تعالی له دین،جهاد سره یې بې کچې مینه او اخلاص لرل

مورکۍ کیسه کوې چې:یو وخت ډیرې شپې کورته رانغی بل وخت چې راغی نوله ډیرې پردیسې مې په قهرجمه لهجه ورته وویل.ولې راغلې ته خوزمازوی نه یې دشریف زوی یې، دَی راته په خنداسو واې موږې ځنګه وکړم انقلاب ده.ترشهادت ځومیاشتې مخکې راغی راته ویل یې: اغا ما دغنیمت یو څه روپۍ سائلې دي موترسائکل په اخلم؛ ځکه په جهاد کې چې له سړي سره خپل موټرسیکل نه وي، خپانت ځینې کیږي،ځکه کله ناکله سړی پخپل شخصي- کارپسې- ځې خو موټرسایکل د ګروپ ورسره وي.اوس ورونه راته وایي چې: داروپۍ موږ ته راکړه موږ ستا د کوزدې د ولور پور په ادا کوو! نو سناځنګه خوښه ده زه خو دا روپۍ نه ورکوم! ماورته وویل: دا ستاخپلې روپۍ دي چې ځنګه دي خوښه وي هغسې وکړه! دوی ته یې مه ورکوه!.

«**زخمي کیدل**»ابودجانه جان په ډیرونعرضې بریدونوکې ګډون کړی ؤ،چې ځولوی

اومشهوريې د قره باغ ولسوالي د«خونيانو» کلي او زيات شميرپوستوپه فتح کې،په مقرولسوالي ،دغزني ولا يت په تاريخي لويه فتح کې اوپه قره باغ ولسوالي کې دمزدوري اردو دقرارگاه به فتح کې.د دې جهادي معرکو په دوام کې دوه ځلي تېې سوی! يو ځل د مکتب په سيمه کې د غليمانو په فطار«کاروان» باندې په بريدکې د پيکا په مرمي پر تندې سر سرې تېې سو،او دوهم ځل بيا د هوان د مرمي په پرخچو«پارچو» په لينگې دوه ځايه په بسته کې لگيدلې و، چې بيرته جوړ سو په خدمت يې پيل وکړ.

«شهادت» ۱۴۴۰/نم سپوږمیزکال دروژې مبارکه مياشت وه، مورکی مي وايي: د روزي په شلمه ورځ مي مولوي محمد اکبرته وويل: زه به په اعتکاف کې نه کښېنم؛ ځکه عتيق الله جان شهيدکېږي، تو که زه په اعتکاف کې يم د سرای انگړ ته به نسم راوتلای! او چې دی شهيد راوړې دا د کور زنانه به بيا بې صبري وکړي الله تعالی به ناراضه سي! هغه راته وويل: موږې ته بزرگه يې چې عتيق الله جان شهيد کېږي؟ ماورته ويل. نه زويه! بزرگه نه يم خو زه چې د عتيق الله جان کړو وړوته گورم بس زړه او هډونه مي راته وايي: چې دا دزړه توته ابو دجانه جان نور الله راځخه اخلې او شهيد کيږي.بس همدامي وسول ، د روزې اوويشتمه مبارکه شپه وه، سپوږمی مخ په رخصت وه، شپې خپل تور څادر خوړل،د اسمان ستورو نندارە کوله،د خمکې پر مخ دوخت خالد«ابويوسف ادريس»او دعصربراءبن مالک «مولوي شريف» د يو ويشتمې پيرۍ دمسيلمة الکذاب پرزامنو دبريد تابيا نيوله،د دې پيرۍ دفرعون بې پيلوتې څاگروخونکارو الوتکودقره باغ پر فضاءغومبر وهل؛ترڅو خپل بچونې دوخت دزلموتو اتلانوله بريده وزغوري بلخوا ديوکلي دمسجد مخې ته راتولوشويو سرسپارلوزلمو له يوبل سره په غيرکې نيول په مخه ښه او دشفاعت وعدې يې سره اخيستې،د وخت براء شريف:ويل ملگرو:ډيره مبارکه مياشت او مبارکه شپه ده،که څوک شهيدان سول ښښنه به سره کوو،اوبختورېه پدغه شپه شهيدکېږي، دامها ل دې بچې وي،د دښمن دالوتکو غږ خاموش سو، دوخت خالد ادريس«رحمه الله» په شريف غږکوي: همدا دبريد ښه فُرصت ده بسم الله کړه!شريف«رحمه الله» له هدايت سره سم قومنده کوي،داسلامي امارت دمرگ لېزې فرشتې دمزدورانوپه «قرارگاه» ورنازليږې او دسترگوپه رف کې يې له خاوروسره خاورې کوي، گړی وروسته يوځل بيا د وخت خالد «ادريس» شريف ته هدايت کوي:چې مجاهدينو ته د بيرته ستنيدو أمر وکړه؛هسې نه د دښمن طيارې راسې!شريف ملگروته دواپسې امرکوي. پدې وخت دوحشي- غليم الوتکې رارسيږې او دخپل عادت لمخې چې تل يې په مخامخ جگړه کې منده خپلوله

په بمبارډیل کوې او په ډیره بې دردۍ او وحشـــت سره دوخت سپه سالارسرشاره مجاهـد مولـوي صـاحب شریف او یوشمیرملګري په شـهادت رسـوي؛ چې د دې مظلومو شهیدانوپه قطارکې دخپلـې مـورکی د زړه توتـه ملاعتیق الله «ابودجانه جان» هم له خپـل امـراو ارمـان سره وفـاوکړه او د نکسرپـه ملکوتې چیغه د «۲۴»کالوپه عمـر د شـهادت دنـګ منارنه وخوت .نحسبهم کذالک والله حسیبهم.

«کرامت یې»: مشره خورمې له نن څخه یوه ورځ وړاندې د عتیق الله جان په یاب راوغږه وله؛ نـو لومړی یې د ده «رحمـه اللـه» کرامـت راتـه بیـان کـړ پداسـې حـال کـې چـې لـه سترګویې ترمـې ترمـې اوښکې توپې دلې،په پای کې یې راتـه وویـل: وروره د عتیق الله جان غم د زغملو نده ډیر راباندې بوج ده چې کله تنهاسم نو سترګوته مې ودریږي او ډیـره بې تابـه یـم. خپـل زوی شـهیدملا نـذیر احمـد جان «خنجري» مـې بلکـل ور پـورې هیـرده.بس مـاهم د اوښکوپه بدرګه څو د تسلیت کلمات ورتـه وړانـدې کړل نور ....

د کرامت کیسه یې داسې راته وکړه: کلـه چـې خبره سوم چې ابودجانـه جـان شهیدسـوی ډیره ودر دېدلم خو لا هم ښه وم بیواکه سوې نه یم. لـه خیلـه زویـه عثمانـه مـې پوښـتنه وکـړه: زویـه نـور څـوک شـهیدان سـوې؟ شریـف مولـوي صـاحب ژونـدی ده؟،عثمان سم حال نه راته ویل بس د تسـلې خبرې راته کولې وروسته مـې ډیـر پـه عـذاب کړ.راتـه وې ویل: هو شریف مولوي صاحب او څه ملګـري هـم شـهیدان سـوې. بـس لـه دې سره پـه ځـان نـه یـم پوهیدلې، دوی موټر ته پورته کـړې وم، شـیرته یـې د وروتو کورته بیولم، په لاره کې مې موټر ته پـام سـو. د ابودجانه جان جسدمبارک په بل موټرکې اینسی ؤ، ما ناړې کړې: ماورښکته کړئ! دا شهید که هرڅوک وې زه یې ګـورم! شـهیدان ټول زمـا ورونـه دي، کـه شریف مولویصاحب،یا بـل طالـب وې او کـه عتیـق الله جان وې زه ورځم. طالبانو ناړې راته وهلـې ښـه ده موړې لیږ صبر وکړه ورښکته کوودې!

لنډه داچې وړښکته يې کړم هغه موترته يې ور
ر خيـزولم چـې ابودجانـه جـان پکـې ايښـی ؤ، د
ابودجانه جان چپ بغل «ځنګ» تـه کينستم. پـر تتر
مې لاس ورتيرول کتل مې چې په کوم ځای لګيـدلی
ده.د ابودجانه جان مخ د جنوب لورته ؤ، ښی سترګه
يې رته « خلاصه» او چپه سترګه يې پټه وه. ښـی لاس
يې راپورته کړ رماپه لاس کـې يـې کينسـودل، ماورتـه
وويل ترلاس دې قربان سم کـه زه داسـې خبره واې:
چې ته لاس راکوې بياخودې ښې بغل ته کښينستم.
تردسـره ځانـه يـې لاس زمـا بـه لاس کـې ايښـی
ؤ.وروسته يې لاس ښکته او ښی سترګه يې هـم پټـه
کړه«تقبله الله تعالی بقبول حسن»

«مدني حالت» ابودجانه جان کـوزده کـړې
وه خو واده مو لا نه و ورته کړی.مخکـې مـې ووىـل
چې ابودجانه جان په تولوکورونو ډيـر ګـران ؤ،ځکـه
مو نو کورده هم په همه ځای کې ورته وکـړه چـې ده
«تقبله الله» پـه خپلـه انتخـاب کـړی ؤ. خـوسره لـه
انتخابه تـر ميرمن او تولـو قريبـانو د خـدای ـ جـل
جلاله ـ دين ډير ورته ګران ؤ ځکه يې ځان ترځارکړ.

«بې صـميره سـيکولرابوته پيغـام»زه هغـو بې
ضميرو بې وجدانوته وايم چـې پـه مجاهـدينو پسـې
خبرې کوې چـې دوی پيسـې، وسـلې او نـورجنګې
اسباب له کومه کـوې، او يـا داچـې د کـوم هيـواد يـا
شـخص د په لمسون د هغوی د ګټو لپـاره جنګيـږې.
:«چې: «قياس کن زبوستان من بهارمرا» په الله قسم
د ابودجانه جان ناوخې د ولور له نيستې او نه پيسـو د
پلار په کور کونده سوه، تـر واده يـې دجهـاد اسباب
ورته ډيـر أهـم او ضرورې ښکاره کيـدل. او دا تنهـا
ابودجانـه نـده پـه الله قسـم مـوږ تـردې هـم زيـات
مخلص مشران او مجاهدين په اسـلامي امـارت کـې
لرو چې الله ـ جل جلا له ـ د دوی د اخلاص په وجه
د فتنو په دومره سخته زمانه کې د اسلامي امـارت پـه
نوم دغه بيړی سـالمه دا ده د نجـات او کاميـابی تـر
درشله را ورسوله.

زه داسـې ډيرمجاهـدين ملګـرې پيـژنم چـې
زمـی«ژمـی» پـه ګاونـډيو هيوادونـوکې مـزدورې
کوي،چای خرڅوي، ريـړی «کراچـی» ګـرزوې يـا
روزانه کوي پسرلی «ووړی» بيا په هغو پيسو ځان تـه
موترسايکل او نـور جنګـې اسـباب اخـلي جهـاد پـه
کوي، په همدغه اخلاص او ربښتولې کې يې د بريـا
او کاميابې رار نغښتی ده.

داسـې کـم عقـل او نـاپوه بـه ځـوک وې چـې
پدغسې غربت او سـختو حـالا تـوکې ځان،مـال، او
هرڅه بيله کومې دنيوې ګټې د يو هيـواد يـا شـخص
لپـاره قربـان کړې،خـو دوی بې ديـنان ځکـه نـدې
ملامت چې له دينه بيګانه او ناخبره دي او آخرت تـه
عقيده نلرې.پای

ليکنه: ابن الشهيد "بدري"

يو له هغو خانګړتياو چې اسلام د نورو اديانو تر منځ جامع او مکمل معرفي کوي، او هم يې د جامعيت او تکميل له اسبابو څخه شمېرل کيږي، مشوره کول دي.

د ژوند په اهمو کارونوکې مشوره او له يو بل نه د نظر او رايې اخستلو په پار غونډې او مجالس جوړول په اسلام کې خانګړی باب او مقام لري، اسلام هيڅکله چاته د انفرادي فيصلې او نظر وړاندې کولو اجازه نه ورکوي، تر څو چې تولنه له شخصيت پرستۍ، فکري او نظري اختلاف څخه سالمه پاتې شي، اسلامي تولنې هغه مهال خپل پرمختګ او ارزښتونه له لاسه ورکړل، کله يې چې خپل منځي مشوره او هماهنګي له پامه وغورځوله .

الله جل جلاله په قرآن کې د صحابه کرامو له کړو وړو څخه د مشورې ستاينه کوي

فرمايي: (وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ) ژباړه: دوی خپلمنځي چارې په مشوري سره طی کوي.

په نبوي احاديثو کې سلګونه داسې روايات شتون لري چې نبي عليه الصلوة والسلام به له صحابه کرامو سره په کارونو کې مشورې کولې، حالانکې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته د الله جل جلاله له لوري وخت په وخت وحي هم کېدله .

دغسې به لومړی خليفه (ابوبکر صديق) رضي الله عنه ته چې کومه مسئله پېښه شوه د هغې د حل لپاره به يې د شور مجلس منعقد کړ، امام بيهقي په "السنن الکبری: ١١٤،١١٥/١ " کې له ميمون بن مهران رضی الله عنه څخه روايت کوي چې ابوبکر صديق رضي الله عنه ته به چې کله داسې مسئله پېښه شوه چې صراحتاً به يې په قران او حديث کې حل نه ښکارېده نو له صحابه کرامو سره به يې پرې مشوره کوله له هغې وروسته به يې عملي ګامونه اخستل .

علامه ابن القيم الجوزي رحمه الله په خپل کتاب "اعلام الموقعين: ٦٥/١ " کې د عمر فاروق

رضي الله عنه د فقهي شوری منهج او ټګلاره يې تفصيلي بيان کړې ده .

فقهي شورا د يو څو صحابه کرامو نظر او ټګلاره نه وه بلکې اکثرو صحابه کرامو دغه لار تعقيب کړې وه، په ځانګړې ډول زيد بن ثابت، عبد الله بن عباس او عبد الله بن مسعود رضی الله عنهم سره قوي شورايي نظام او فقهي مجالس درلودل، دغه لړۍ د مدينې منورې تر فقهاء سبعه و بيې تر مروان بن حکم او عمر بن عبدالعزيز رحمهم الله را وغځېده.

کله چې د کوفې تومیالی فقيه او محدث حماد بن ابي سليمان رحمه الله وفات شو، د زرګونو علماو تر منځ دغه مسند او مقام ته د امام ابوحنيفه رحمه الله انتخاب وشو .

کوفه د نورو ښارونو په څېر يو عادي ښار نه و، بلکې کوفه دغه مهال هغه اسلامي ښار و چې په سينه يې زرګونو فقهاو او محدثينو له اوږدې مودې يو لوی غورځنګ درلود .

امام ابوحنيفه رحمه الله دغه مسند ته له رسېدو سره په لومړي قدم کې د فقهي مجلس په انعقاد سره د عبد الله بن مسعود رضی الله عنه سنت را ژوندی کړ، امام صيب د خپلې خيرکتيا او استعداد له مخې د ټولنې موجوده او راتلونکې ستونزو او مشکلاتو دسنجولو په اساس د ښپمېره فقهاء او محدثينو ترمنځ څلو ښست داسې فقهاء او محدثين خپل مجلس او شورا ته منتخب کړل چې خورا ډېر باريک بين او له لوړ استعداد څخه برخمن و چې نومونه يې په دې ډول دي:

١ - امام زفر رحمه الله چې په ١٥٨هـ کې وفات سوی دی.

٢ - امام داؤد طايي رحمه الله چې په ١٦٠ هـ کې وفات سوی دی.

٣ - امام حبان بن علي رحمه الله چې په ١٧٣ هـ کې وفات سوی دی.

٤ - امام زهير بن معاويه رحمه الله چې په ١٧٣ هـ کې وفات سوی دی.

٥ - امام حماد بن امام اعظم رحمه الله چې په ١٧٦ هـ کې وفات سوی دی.

٦ - امام شريک بن عبدالله رحمه الله چې په ١٧٨ هـ کې وفات سوی دی.

٧ - امام عبدالله بن مبارک رحمه الله چې په ١٨١ هـ کې وفات سوی دی.

٨ - امام محمد بن نوح رحمه الله چې په ١٨٢ هـ کې وفات سوی دی.

٩ - امام ابوسعيد يحيى بن ذکريا رحمه الله چې په ١٨٤ هـ کې وفات سوی دی.

١٠ - امام اسد بن عمرو رحمه الله چې په ١٨٨ هـ کې وفات سوی دی.

١١ امام علي بن مسهر رحمه الله چې په ١٨٩ هـ کې وفات سوی دی.

١٢ امام عبدالله بن ادريس رحمه الله چې په ١٩٢ هـ کې وفات سوی دی.

١٣ امام علي بن طيان رحمه الله چې په ١٩٢ هـ کې وفات سوی دی.

١٤ امام وکيع بن جراح رحمه الله چې په ١٩٧ هـ کې وفات سوی دی.

۱۵ امام یحیی بن سعید القطان رحمه الله چی په ۱۹۸ هـ کي وفات سوی دی.

۱۶ امام ابو حفص بن عبدالرحمن رحمه الله چي په ۱۹۹ هـ کي وفات سوی دی.

۱۷ امام خالد بن سلیمان رحمه الله چي په ۱۹۹ هـ کي وفات سوی دی.

۱۸ امام حسن بن زیاد رحمه الله چي په ۲۴۰هـ کي وفات سوی دی.

۱۹ امام مکي بن ابراهیم رحمه الله چي په ۲۱۵ هـ کي وفات سوی دی.

۲۰ - امام مالک بن مغول رحمه الله چي په ۱۵۹ هـ کي وفات سوی دی.

۲۱ امام مندل بن علي رحمه الله چي په ۱۶۸ هـ کي وفات سوی دی.

۲۲ امام عمرو بن ممون رحمه الله چي په ۱۷۱ هـ کي وفات سوی دی.

۲۳ امام ابو عصمه رحمه الله چي په ۱۷۳ هـ کي وفات سوی دی.

۲۴ امام قاسم بن معین رحمه الله چي په ۱۷۵ هـ کي وفات سوی دی.

۲۵ امام هیاح بن بسطام رحمه الله چي په ۱۷۷ هـ کي وفات سوی دی.

۲۶ امام ابو یوسف رحمه الله چي په ۱۸۲ هـ کي وفات سوی دی.

۲۷ امام هشیم بن بشیر السلمي رحمه الله چي په ۱۸۳ هـ کي وفات سوی دی.

۲۸ امام فضیل بن عیاض رحمه الله چي په ۱۸۷ هـ کي وفات سوی دی.

۲۹ امام محمد بن الحسن رحمه الله چي په ۱۸۹ هـ کي وفات سوی دی.

۳۰ امام یوسف بن خالد رحمه الله چي په ۱۸۹ هـ کي وفات سوی دی.

۳۱ امام فضل بن موسی رحمه الله چی په ۱۹۲ هـ کي وفات سوی دی.

۳۲ امام حفص بن غیاث رحمه الله چي په ۱۹۴ هـ کي وفات سوی دی.

۳۳ امام هشام بن یوسف رحمه الله چي په ۱۹۷ هـ کي وفات سوی دی.

۳۴ امام شعیب بن اسحاق رحمه الله چي په ۱۹۸ هـ کي وفات سوی دی.

۳۵ امام ابو مطیع بلخي رحمه الله چي په ۱۹۹ هـ کي وفات سوی دی.

۳۶ امام عبدالحمید رحمه الله

۳۷ امام ابو عاصم النبیل رحمه الله چي په ۲۱۲ هـ کي وفات سوی دی.

۳۸ امام حماد بن دلیل رحمه الله چي په ۲۱۵ هـ کي وفات سوی دی.

۳۹ امام نضر بن عبدالکریم رحمه الله چي په ۱۶۹ هـ کي وفات سوی دی.

۴۰ امام عافیه بن زید رحمه الله

دغه علماء کرام د خپل وخت مجتهدین او د وخت وتلي څېرې وې .

د دې څلویښتو علماء کرامو له جملې څخه لس یا دوولس (۱۲) یې داسي عالمان وو چي تر خپل منځ یې خانګړې ناستې یا مجلسونه درلودل. دغو علماء کرامو د خپلې ښې وړتیا له مخې د پورته یادو څلویښتو علماء کرامو پر مجالسو خانګړی نظارت درلود.

د دغه مخصوص مجلس غړي، امام ابو یوسف رحمه الله، امام زفر رحمه الله ، امام داؤد طائي رحمه الله، امام یوسف بن خالد رحمه الله، یحیی بن

ذکریا رحمه الله، امام محمد رحمه الله، عبدالله بن مبارک رحمه الله وو

همدا ډول په دغه مجلس کې امام ابو حنیفه رحمه الله خپله هم ګډون درلود.

همدغه مجلس چې کوم مسایل له قران او نبي احادیثو څخه را وویستل له هغې څخه د فقه حنفي په نوم یو داسې ژوندی اسلامي قانون جوړ او تدوین شو چې په خپل جامعیت په خپله شاهدي ورکوي.

امام وکیع بن جراح او امام شافعي رحمهما الله د همدغه فقهي مجلس په اړه وایي:

(د امام ابو حنیفه رحمه الله په کار کې به څنګه غلطیاني پیدا شي) له امام صاحب سره په کارونو کې ابو یوسف رحمه الله، حفص بن غیاث رحمه الله او د حبان رحمه الله په څېر د حدیثو پوهان موجود دي. د عربي لغاتو استاد او ماهر قاسم بن معین رحمه الله ور سره ملګری و. همدا ډول د نفیر طایي رحمه الله، فضیل بن عیاض رحمه الله په څېر د تقوی او پرهېزګاری څراغان ورسره ملګري وو.

د دغې شورا یوه لویه ګټه دا وه چې امت ته یې لږدې دولس لکه اویازده مسایل په میراث کې پرېښودل.

د حنفي فقهې تر تولو لوی امتیاز او خصوصیت دا دی چې دا یوه شورایي فقه ده. یوازې د امام صیب د شخصي رایې او نظر په اساس یې بنیاد نه دی اینبودل شوی بلکې په یاد مجلس کې به مسئله وړاندې کیدله په هغې به څو څو وخې ژور ژور بحثونه کېدل تر څو اتفاقي بڼه خپله کړي، بیا دغه مسئله لکل کیدله او که بحث به د اتفاق نتیجه ورنکړه بیا به له دې مسئلې سره د هر فقیه رایه او قول لیکل کیده .

همدا لامل دی چې حنفي فقه تر ټولو په نړۍ کې د یو سالم قانون په حیث نافذه ده او نږدې پنځه اویا (۷۵) فیصده مسلمانان یې پیروان دي .

لله الحمد دغه د فقهي مجالسو ېرۍ ترټولو په تواتر سره راروانه ده، د نړۍ په مختلفو هیوادونو کې ډېرې داسې مجالس شتون لري چې نور مذاهب بیا له داسې مجالسو عاجز دي.

د کومو هیوادونه علمي سطحه چې څومره لوړه وي هغوی هم دومره قوي علمي مجالس او د علماو ترمنځ شورايي نظام لري؛ متأسفانه چې زمونږ افغانی ټولنه دا څو لسیزې له داسې بوګنونکو حالاتو څخه تېریږي چې علماء یې د زلمیو په جنازو او دفن کولو ستومانه شول، استعدادونه، وړتیاوې او ارزښتونه د انقلاب په طوفاني سیلیو کې لولپه شول؛ خو د دې تمامو ناخوالیو برسېره د نړۍ له علماو سره د سیالۍ په میدان کې اوږه په اوږه ولاړ دي، لله الحمد نن د هیواد د هر ولایت د هرې ولسوالۍ هر کلي یو منظم فقهي مجلس لري چې له املې یې ټولنه د یوه نوي پرمختګ او ارتقا په لور روانه ده، لیرې نه ده چې ټولنه مو یو ځل بیا یو بل قتیبة بن سعید البغلاني، مطیع بلخي او فخرالدین رازي دنیا ته وړاندې کړي او هیواد مو یو وار بیا داسې علمي تاټوبی وګرځي چې د نړۍ علمي تنده به ورماته کړي .

خو دا چې د لیکنې حوصله تنګه ده خپل مطلب په څو ټکو کې رانغاړم، په نن عصر کې چې د فقهي مجالسو کوم اهداف او ګټې دي ستاسو محې ته یې وړدم:

(دفقهي مجالسو اهداف)

• د نن عصر د نویو تغیراتو او تحولاتو منځ ته راتلو سره د حنفي فقهې په رڼا کې د کتاب الله او سنت رسول د لارښوونو سره سم مسائل حل کول.

• په اجتماعي ډول د فقهې د اصولو په رڼا کې په عصري مسائلو باندې تحقیق کول.

• د معاصرو محققینو علماو او فقهي مجمعو نویو مسائلو او تحقیقاتو ته لاس رسی کول او په ولس کې د هغو خپرول.

• د هیواد په دننه او بهر کې له دار الافتاو او فقهي مجمعو سره روابط ساتل او د علمي مقالاتو په اړه له هغوی سره معلومات تبادله کول او د مونږ او معتمدو علماو رایه معلومول او د ګټې په خاطر یې له ولس سره شریکول.

• د اسلامي فقهې په چوکاټ کې پر هغو اشکالاتو نقد او بررسي کول چې د مستشرقینو او نورو باطلو فرقو له خوا را پورته شوي دي او د دې لپاره مدلل او معقول ځوابونه ټولول.

• د مختلفو موضوعاتو او کتابونو فهرست جوړول.

• په علمي ډګر کې نوی ځوان نسل تشویقول او هڅول ترڅو محققین او باحثین ورڅخه جوړ شي.

• پورتني اهدافو ته د رسېدلو لپاره د فقهي مجلس له خوا وخت تا وخت مذاکرې او مجلسونه جوړول او د دې لپاره تحقیقي او مطالعاتي هیئتونه هم تاکل .

• د علماوو ترمنځ په هماهنګي او مشترکه ډول د ټولنې د مسائلو د حل لپاره کار کول.

په همدې هیله.

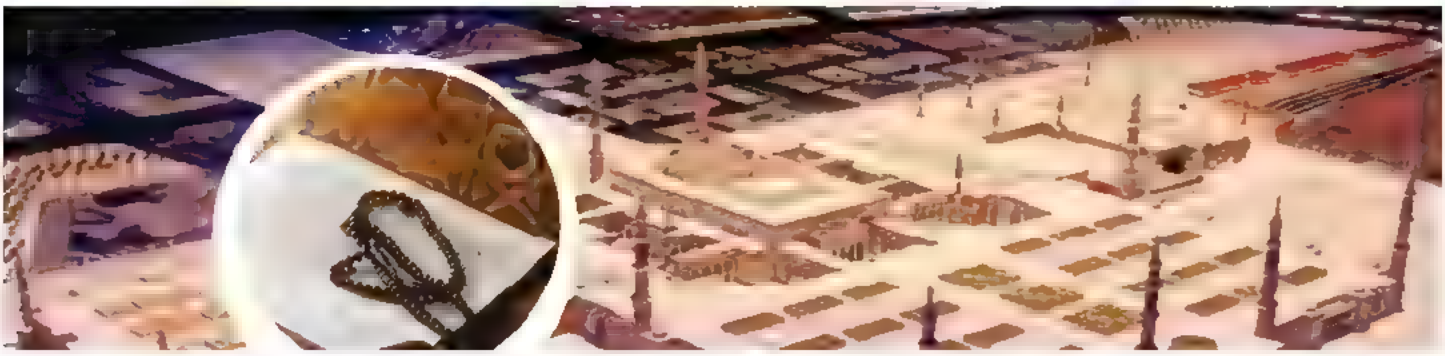

د اسلامي دعوت اخلاقي بنسټونه

خلکو نه بشارت او زیری ورکول

ژ: احمد حمزه

یو چا ته بشارت یا زیری ورکول یو داسې شعار دی او غږ دی چې نصرانیانو او عیسویانو به ویلو او خلک به یې ورته بال، (هغوی به ورته ټکټر ویلو) دا یې یو مذهب او مسلک ګرځولی و. اکثر چې موږ وینو د دوی دعه دول طریقه چې زیری ورکول یا (تبشیر) ورته وایي؛ ډیر خلک خوښه کړه، پداسې حال کې چې ډیری مسلمان داعیان د بلنې په وخت ددې برعکس داسې یوه طریقه کاروي چې څوک اسلام ته رابولي، هغه ورځخه نفرت کوي، آیا مسلمان داعي او بلونکی ډېر حقداره نه دی چې هغه د دغسې تبشیر یعنې زیري ورکولو اخلاق، وسیله او عایه وګرځوي، چې خپل پیغمبر یې هم ورته دهمدغو ښوونه کوي.

له تبشیر څخه اصل مقصد دلته هغه ځانګړنې او صفات په ځان کې راوستل دي چې مینه، ارامي او سوکالي خپروي، خلکو ته پکې امید پروت وي، د نفرت اچونې له طریقو یکې ځان ساتل شوی وي، حتی که د الله تعالی څخه او د جهنم له اوره هم څوک وپروي کیږي باید د تبشیر اسلوب په کې وکارول شي.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم خپلو پیروانو ته بشیر (زیری ورکوونکی) او دښمنانو ته نذیر (وپروونکی) لیږل شوی، بلکې د ټولو پیغمبرانو ځانګړنې له همدغو دوو خبرو څخه زیاتې نه دي الله تعالی فرمایي: {وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلاَّ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ...} [الأنعام. ٤٨]، [الكهف ٥٦] موږ چې کوم پیغمبران لیږو، یواځې ددې لپاره چې نیکانو ته زیری ورکوونکي او بدعمله خلکو ویروونکی وي.

الله تعالی په ګنو آیتونو کې مؤمنانو، صبرکوونکو، نیکي کوونکو او تواضع لرونکو ته دتبشیر یعنې زیري ورکولو امر کړی.

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم لخوا په زیري ورکولو کې طریقه دا وه چې مناسب وخت به یې کوت او په مناسبه اندازه به یې وعظ او علم رسوه، ترڅو په بار بار وعظ کولو سره صحابه ورځخه په

نفرت واقع نه شي، په دې اړه پېغمبر ﷺ فرمايي. «يَسِّروا ولا تُعسِّروا وبَشِّروا ولا تُنفِّروا» (صحيح البخاري - كتاب العلم/ الحديث ٦٩). اساني وكړئ او سختي مه كوئ ، خلكو ته زيرى وركړئ او خلك په نفرت كې مه اچوئ!

ابن حجر رحمه الله پدې حديث باندې داسې تبصره ليكي: چا چې لنډ وخت كيږي چې ايمان راوړى وي، هغوى ته مينه وركول، په شروع كې وربندې سختي نه كول ، دا راز له گناهونو څخه يې منع كول هم بايد په ډېرې مهربانۍ وشي، ترڅو حبره ومني. همدا راز يو چاته د علم ښوونه هم بايد په تدريج سره وي ځكه چې كله د يو شي پيل اسانه وي، بيا به يې كوونكي سړى خوښوي، په ډېر وړين تندي به يې مني او په پايله كې به هغه لازماتوالي ته شوقمن وي.

د پېغمبر ﷺ يو حكمت دا و چې هغه د همتونو په وېښولو او د طاعت او نيكۍ لپاره د خوانانو بيدارولو لپاره د تبشير (زيرى وركولو) طريقې استعمالولې ، له همدې وجې فرمايي: «**بشِّر المشائين في الظُّلَم إلى المساجد بالنور التامِّ يوم القيامة**» (صحيح سنن ابن ماجه /حديث ٦٣٣) په تورو تيارو كې جوماتونو ته تلونكو ته په بشپړه رڼايي سره زيرى وركړه. يوه ورځ يې دماخوستن لمونځ خپلو ملگرو ته وركړ، مخكې له دې چې صحابه كورو ته وگرځي، ورته وې ويل: لږ صبر وكړئ! زيرى دركوم، دالله تعالى له نعمتونو څخه په تاسې داسې يو نعمت دى چې پدغه ساعت كې له تاسې پرته هيڅ لمونځ كوونكى نشته. ابو موسى اشعري ﷺ وايي: چې موږ كورو ته گرځيدلو، دنبي عليه السلام پدې خبره بې حده خوشاله و.

هر انسان په ډېر سخت د مايوسۍ او كډودۍ حالت كې دغسې تبشير ته ضرورت لري، ترڅو د هغه څخه د مايوسۍ او اضطراب دغه تاثير ختم كاندې، د همدې لپاره كله چې پېغمبر ﷺ په رومبي ځل د وحي نازليدو سره خپل حالت او جريان خديجې رضي الله عنها ته بيان كړ او هغه ﷺ ورته ددغه نوي حقيقت راښكاره كېدلو له وجې د خپلې وېرې اظهار وكړ، نو هغې ورته د ښه وخت تېرولو او شپې سابقې سره زيرى وركړ، دا يې ورته څرگنده كړه چې د الله تعالى لخوا دغسې تكليف ډېره لږ حبره ده چې په نا دې راشي، هغې ورته زيرى وركړ، وې وويل: (**كلا، أبشر، فوالله لا يخزيك الله أبدًا، فوالله إنك لتَصِل الرحم، وتصدق الحديث، وتحمل الكلَّ، وتكسِب المعدوم، وتعين على نوائب الحق**.) هيڅكله داسې نه ده ! زه زيرى دې وي درباندې، قسم په الله چې ستا به هيڅكله سپكه ونه كړي، په الله تعالى قسم چې ته خپلوي پالې او خبرې رښتيني كوې، له كمزورو د اوږو پټې وړې، بيستمن ته لاس وركوې او دحق په كارو كې له خلكو سره مرسته كوې).

همدغه ډول به پېغمبر ﷺ له خپل امت څخه د اسلام د مبارک دین د راتلونکي او د اسبابو په اړه ژور خفګانونه او لاملونه له منځه وړل، هغه ﷺ فرمایي. «**بشر هذه الأمة بالسناء والرفعة والدين والنصر والتمكين في الأرض ..**» (مسند أحمد ٥/ ١٣٤). دې امت ته په ځمکه کې دپرمختګ، د لوړوالي ، کامیابۍ او برلاسۍ ریږی ورکړه.

د انسان له ټولو کمزورېو سره سره پېغمبر ﷺ به له خپلو ملګرو سره سخت تعامل نه درلود او نه یې ناوړه الفاظ او زشته لهجه ورته کاروله. یو وخت صحابه رضي الله عنهم خبر شول چې ابوعبیده له بحرین څخه جزیه راوړي ، نو دوی د سهار له جمعې وروسته پېغمبر ﷺ ته راټول شول ، نو هغه سمدستي یوه شو چې دوی څه غواړي؟ بیا یې وفرمایل: «**فأبشروا وأملوا ما يسركم، فوالله لا الفقر أخشى عليكم، ولكن أخشى أن تبسط عليكم الدنيا ..**» (صحيح البخاري/ كتاب الجزية /حديث ٣١٥٨).

نو زیری دریاندې نو د هغه څه امید وکړئ چې تاسې خوشاله کوي، قسم په الله زه په تاسې باندې له فقر څخه نه وېرېږم، بلکې زه وېرېږم چې هسې نه دنیا پر تاسې دنیا غالبه شي.

مؤمن په هرحال کې ارتیا لري چې له هغه څخه دې څوک غم کم کړي او د خوشالۍ خبره او زیری دې ورکړي یا یې په بېړني پراخې او کامیابي او یا ورته د راتلونکي ا جرونه روښانه کړي ځنګه چې پېغمبر ﷺ یوه ورځ د علاء مور ناروغه ولیده ، نو هغې ته یې وویل: اې د علاء موریې زیری دې وي درته، چې د مسلمان مریضي د هغه بدۍ له منځه وړي، ځنګه چې اور د اوسپنې زنګ وړي. «**أبشري يا أم العلاء، فإن مرض المسلم يُذهب خطاياه، كما تُذهب النار خبث الحديد**» (صحيح الجامع برقم ٣٧).

مؤمن باید خلکو ته په عم او سخته کې د دادګیرنې سره خوښي ورکړي، له هغوی سره د زړه خواله وکړي، دهغوی زړونه له غمه سپک کړي او خوشاله یې کړي ، یو وخت د انس بن مالک ﷺ د کورنۍ څخه او د هغه د قام څخه څوک وژل شوي و، په اړه یې زید بن ارقم ورته ولیکل : زه تاته د الله تعالی لخوا زیری درکوم، ما له پېغمبر ﷺ څخه اوریدلي و، هغه به فرمایل. «اللهم اغفر للأنصار، ولأبناء الأنصار، ولأبناء أبناء الأنصار ...» (مسند أحمد ٤/ ٣٧٠). اې ربه انصارو ته مغفرت وکړې، ځامنو ته یې وکړې او د ځامنو ځامنو ته یې وکړې.

الله تعالی هغو مجاهدینو ته چې دوی په جهاد سره بیعت کړی او بیا ورته ژمن پاتې شوي، هغوی ته د داسې شیانو زیری ورکوي چې ورته ساتلي یې دي: فرمایي: {... فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ....} [التوبة: ١١١] نو خوښ اوسئ په خپلې دغې سودا سره چې تاسې له الله تعالی

سره کړي). او پېغمبر ﷺ بيا د توحيد عملبردارانو ته چې تل يې توحيد کلمې په خبرو او عمل کې يې اعتقاد ښودلی او پاللې يې ده، د جنت زيری ورکوي ، فرمايي: «أبشروا. وبشروا من وراءكم؛ أنه من شهد أن لا إله إلا الله صادقًا من قلبه، دخل الجنة» زيری واخلئ، له تاسې چې وروسه دې هغوی ته هم زيری ورکړئ چې پدې کې هيڅ شک نشته، هر هغه چا چې ګواهي ورکړه چې د الله تعالی نه ماسيوا بل معبود نشته ، په زړه کې رښتينی و، جنت ته داخل شو. (صحيح الجامع برقم ٣٥)

او جبرائيل عليه السلام پېغمبر ﷺ ته د هغو مؤمنانو په اړه چې الله تعالی ځخه ويريدونکي وي او له هرقسم شرک کولو يې ځان ساتلی وي داسې زيری ورکوي: «بشر أمتك أنه من مات لا يشرك بالله شيئًا، دخل الجنة ..» (صحيح البخاري/حديث ٦٤٤٣). خپل امت په زيری ورکړه چې شکه هر هغه څوک چې مړ شي او د الله تعالی يې هيڅ دول شرک نه وي کړی ، جنت ته داخل شو.

او د کعب بن مالک د توبې په کيسه کې چې دوی له غزا پاتې شوي و، په انځور کې يې د صحابه و رضي الله عنهم د محيط او چاپيريال يو دول اجتماعي مينه او اخوت ځرګندېږي ، کله چې دوی کعب بن مالک ته د توبې قبليدو مبارکباني ورکوي، ځو کسه زيري کوونکي هغه ته په منډه ورځي، مخکې له دې چې ورسيږي ، هغه ته پر لاره اوازونه کوي. **(اې د مالک ځوی کعبه! زيری واخله ! کعب وايي: چې زه په سجده پرېوتم ، زه پوی شوم چې خامخا څه خلاصون راغی)** بيا له هغه سره ډلې ډلې خلک يو ځای کېدل هغه ته يې د توبې مبارکياني ورکولې او ورته ويلې يې : د الله تعالی لخوا دې تاته د توبې مبارکي وي

هغه چې کله په رسول الله ﷺ سلام واچوه، نو هغه ﷺ ورته پداسې حال کې چې مخ يې له خوشالی پرکيده وويل: «أبشر بخير يوم مر عليك منذ ولدتك أمك ..» د داسې بهترينې ورځې زيری درکوم چې تا باندې د خپلې مور له زيږولو وروسته رغلې.

ترټولو نا اشنا داده ، پدې کيسه کې چې روايت يې ابن حجر رحمه الله راوړي، په اسلامي محيط کې د زيري تبادله کولو حرص ځرګندوي کعب ﷺ وايي: الله تعالی د شپې دريمه برخه کې پېغمبر ﷺ ته زموږ توبه نازله کړه او پېغمبر ﷺ له ام سلمة رضي الله عنها سره حضور درلود، هغه زما په اړه ډېره خيرخواه او دې حالت ته ډېره متوجه وه، نو هغه ﷺ ورته وفرمايل. اې ام سلمې ، کعب ته ببسه وشوه، هغې ورته کړه چې : آيا ره هغه ته ځوک نه ليږم چې زيری ورکړم؟ هغه ﷺ وويل : نو بيا به د خلکو رڼا جوړ شي ، تاسې به توله شپه خوب ونه کړئ) مطلب دا چې ام سلمة رضي الله عنها دې ته په تلوسه کې وه چې سهار ته انتظار ونه باسي او

هسې نه چې د يو مسلمان نه په زيړي ورکولو کې خنډ راشي.

الله تعالى له خپلو مؤمنو او متقينو بندګانو سره وعده کړې چې: {لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ...} [يونس: ٦٤] هغوى لره د دنيا په ژوند او اخرت کې زيرى دى.

په دنيا کې ورته ببرنۍ زيرى دادى چې: مسلمان ته د نورو خلکو په زړونو کې مينه او مقبوليت ورکړي او هم يې په نيکۍ کې له هغه څخه منندوى وي نو همدا د زيړي ورکولو په معنا ده. امام مسلم رحمه الله په خپل کتاب کې يو باب راوړى چې (که د نيک سړي د کار ستاينه وشي نو دا د هغه لپاره زيرى دى) پدې باب کې حديث راوړي، پيغمبر ﷺ ته چا وويل : موږ ته خبر راکړه که يو سړي نيک کار وکړي او خلک د هغه ستاينه وکړي ؟ هغه ورته وفرمايل: «تلك عاجل بُشرى المؤمن» دا د مؤمن لپاره عاجل او ببرنۍ زيرى دى. (صحيح مسلم/ كتاب البر/حديث ٢٦٤٢). پيغمبر ﷺ له خپلو ملګرو او صحابه و سره په زيړي ورکولو کې داسې و لکه هغه چې پخپله فرمايي: «إن الدين يسر، ولن يشادَّ الدين أحد إلا غلبه، فسددوا وقاربوا وأبشروا.» يقينا دين اسانه دى او هر هغه چا چې دغه دين (له خپل طاقته بورته) په ځان مکلف ګرځولى هغه هيڅکله برداشت کړى نه دى، مګر هغه بې اړه شوى چې اعتدال او اسانۍ طرف ، ته وګرځي، نو په اعمالو کې سداد يعنې منځلاريتوب او اعتدال غوره کړئ، او په اعمالو کې د هغه عمل نژدې وايى راولئ چې هغه اسانه وي، او زيرى دې وي درته. (صحيح البخاري - كتاب الإيمان - حديث ٣٩).

فتح الباري ليکي : (زيرى دې وي درته) ، دا مطلب چې په دائم عمل سره د ثوابونو زيرى درکوم، اګر که کم وي، مراد پدې سره هغه چاته بشارت ورکول دي چې له عمل څخه که بښپړ بې وسه هم وي؛ که چېرته بې وسي دده له خپله ځانه نه وي نو دده اجرونو کې کمى نه راولي، او په کوم څه چې زيرى ورکړل شوى، دده عظمت او دده قدردانى له وجې هغه ناڅرګند دى.

د همدې اخلاقو مبنا او اساس دادى چې مسلمان بايد هر وخت لپاره شه پال نيوونکى وي او شې هيلې او اميدونه ، غوره پاى او عاقبت په سوچ کې لري او بل مسلمان ورور ورڅخه داسې څه وانه وري چې په هغه بد لګيږي او ناهيلي کوي

آيا لدې ټولو خبرو او اشارو وروسته بيا هم مؤمن د ځان په اړه بد پال نيسي او بدشګونه وي، د شرمندګى ، ناکامى او نفرت اچونې احساس لري او د خپلې ورټيا وژنه غواړي؟ او يا موږ خلکو ته زيرى ورکړو او شه پال ونيسو، د خلکو ولولې او احساسات ژوندي کړو، نيکيو ته يې وهڅوو، په نيک کار کې ورسره مرسته وکړو، همتونه او لوړې ارادې پکې راپورته کړو، ترڅو چې هر يو له موږه خپلو نورو وړونو ته زيرى ورکړو چې د هغوى هيلې او اميد ورسره ژوندى او لا شه عمل ته هڅاند وي.

دمورچل دارالافتاء

په موروث مال کې دزيات عمل په وجه خوک د زيات وراثت مستحق ګرځېدای شي ؟

پوښتنه:

په تورخم کې زمونږ دکار کاروبار دی؛ پلار مې مو د جاپان نه د موټرو د استعمال شويو پرزو کانټينر راوړلو او مونږ دري واړو وروڼو په په خپل دوکان کې خرڅولي؛ پلار مو وفات شو اوس زمونږ منځنی ورور جاپان ته ځي؛ بچي مو چې له درسونو فارغ شي هغوئ هم راسره له ماسپخين نه وروسته مصروف وي نو پوښتنه دا ده چې که مونږ تقسيم کوو نو يو ورور دزيات زحمت يا زيات مهارت له املـه دزياتې برخې غوښتنه کولای شي که نـه ؟ اوبلـه داچې مونږ خلور خويندې هم لرو آيا هغوئ زمونږ سره پدې مال کې شريکې دي که نه ؟

که مو پوه کړو الله تعالی به اجرونـه درکړي. ستاسو ورور عبدالحميد له تورخم نه

الجواب باسم ملهم الصواب: يـه موروث مـال کې تولو وروڼو ګډ کـار کړيدی نـو ټول بـه يـو دول شريکان وي؛ نو په د زيـات عمـل دازياتې زيرکتيـا لـه املـه په تقسيم کې د زيات مال غوښتنه نه کوي.

همدا راز مو خويندې هم دشريعت داصولو سره سم پدې مال کې حقداري دي دچا دزيات کار له املـه خويندې د ميراث نه، نه محرومېږي.

قال العلامة ابن عابدين رحمه الله تعالى: لـو اجتمع اخوة يعملون فی ترکة ابيهم ونما المـال؛ فهـو بينهم سوية ولو اختلفو فی العمل والرأي. رد المحتـار علی الدرالمختار، کتاب الشرکة.

دخپل کور نيمه برخه خرڅول؟

پوښتنه : ښـار کې يو کور لرم چې پـه کرايـه مـې ورکړيدی؛ پيسو ته مې اړتيا وه؛ دماما خـوی مـې راتـه وويل نيم کورېه درنه ځه واخلم کرايـه بـه ددواړو نيمـه وي خو که دې کوم وخت ټول کـور خرڅولـو او ګټـه يې کوله يانې د اوسني نرخ نه په لوړ نرخ خرڅېدلو نو څه په د ګټې غوښتنه نه کوم؛ سنا خوښه راکوې يې که نه؛ پوښتنه دا ده چې زمونږ دا معامله شرعاً سـمه ده کـه نه؟ صداقت ننګيال ـ له جلال آباد نه

الجواب باسم ملهم الصواب

د کـور نيمـه برخـه پلـورل او پکـې د دواړو شرېکېدل او بيا د کرايـه تقسيمول صـحيح دي خـو دا شرط لګول صحيح ندی چې وروسته ګټه تقسيمول به دمالک په رضا موقوف وي. که شرط ونه لګوي هسـې وعـده ددې خبرې وکړي نو بيا پروا نه لري.

قال العلامة ابن عابدين رحمه الله تعالى: لو ذکر البيع بلاشرط ثم ذکر الشرط علی وجه العدة جاز البيع ولزم الوفـاء بالوعـد. (رد المحتـار کتـاب البيـوع بـاب البيع الفاسد) .

جنګي جنايتونه (جنوري)

سيد سعيد

د ۲۰۲۱ز، کال د جنوري د میاشتې په لومړۍ نیټه د خوست مرکز اروند ورغه کلي کې د کمپاین په نوم عسکرو یو ملکي وګړی چې د خوست - کابل پر لاره یې موټر جلاوه، شهید کړی دی.

د جنوري په ۴مه د لغمان ولایت په علیشنګ ولسوالۍ کې د حکومتي عسکرو دهاران په ډزو کې د حضرت بلال رضی الله عنه د لیسې دوه تنه شاګردان شهیدان او دوه تنه ټپیان شو ي دي.

د جنوري په ۵مه د پکتیا ولایت د احمدابا ولسوالۍ په تاندغړک کلي کې د کمپاین په نوم عسکرو دچاپې په مهال ګڼ خلک ځوروولی او دوه تنه یې شهیدان کړي دي.

د جنوري په ۵مه دفاریاب ولایت د شیرین تګاب ولسوالۍ په بزار کې داخلي عسکرو د ملکي خلکو پر یو موټر ډزې کړې. چې له امله یې د موټر چلونکي په ګډون درې تنه ولسي- وګړي شهیدان شوي دي.

د جنوري په ٦مه دهلمند ولایت د مرکز لښکرګاه د لسمې حوزې دښتر ن دمکتب په سیمه کې د اشغالګرو په بمبار کې اته تنه ولسي- وګړي چې ښځې او کوچنیان هم پکې دي شهیدان او ټپیان شوي دي.

د جنوري په ۸مه د لغمان مرکز په کچې مسکین آباد سیمه کې د حکومتي عسکرو د هوان په ډزو کې په یو کور کې شپږ تنه میرمنې او ماشومان ژوبل شوي او په یو بل کور کې بیا یوه ښځه شهیده شوې ده.

د جنوري په ۱۱مه د ننګرهار ولایت د خوګیانو ولسوالۍ په نکړخیلو سیمه کې د حکومت په ډرون برید کې یو ملکي وګړی شهید شوی دی.

د جنوري په ۱۰مه د بدخشان ولایت د راغستان ولسوالۍ کې حکومتي عسکرو د رو ښنج اب په نوم بازار باندې توپچي بریدونه کړي، چې له امله یې ٦۰ دوکانونه سوځیدلي او تخریب شوي او ملیونونه افغاني زیان خلکو ته رسیدلی دی.

د جنوري په ۱۰مه د غزني ولایت د اب بند ولسوالۍ په دالانو کلي کې حکومتي عسکرو یو

طالب العلم چې د بارګي کلا مدرسې نه روان و، شهید کړی دی.

د جنوري په ۱۱مه د غزني ولایت مرکز په پورته قلعه غج کلي کې حکومتي الوتکو پر یو مسجد بمبار کړی، په دغه بمبا رکې مسجد ته زیان رسېدلی او دري تنه لمونځ کونکي پکې ژوبل شوی دي.

د جنوري په ۱۲مه د لوګر ولایت د محمد اغې ولسوالۍ په زرغون ښار سیمه کې حکومتي عسکرو د چاپې په مهال د خلکو د کورونو دروازې په بمونو الوزولې،خلک یې وهلي او ځورولي دي او د شمس المدارس مدرسې خطیب (مولوي محمد نسیم) یې شهید کړی او څلور تنه نور ولسي وګړي یې ټپیان کړي دي.

د جنوري په ۱۳مه د کونړ ولایت دمنوړي ولسوالۍ په بچي کلي کې د صفردو په نوم عسکرو د سیمه ییز ښوونځي یو استاد شهید کړی او ګڼ نور ولسي وګړي یې کړولي دي.

د جنوري په ۱۴مه د دایکندي ولایت د ګیزاب ولسوالۍ په کاغ سیمه کې د داخلي عسکرو د توپچي په ډزو کې یوه ښځه شهیده شوې او دوه تنه ماشومان ټپیان شوي دي.

د جنوري په ۱۴مه د هلمند ولایت دناوې ولسوالۍ دجرنامو په سیمه کې داخلي عسکرو دکلي ملا امام (مولوي احمدالله) شهید کړی او یو ماشوم یې زخمي کړی دی. همداراز په سیمه کې د یرغګرو په ډرون حمله کې هم یو تن شهید شوی او یو بل کس ژوبل شوی دی.

د جنوري په ۱۵مه د خوست ولایت په سپېره ولسوالۍ کې دکمپاین په نوم عسکرو دولسي خلکو پرکورونو چاپه وهې، څلور تنه ملکي وګړي یې له خپلو کورونوڅخه رایستلي بیا یې شهیدان کړي دي.

د جنوري په ۱۶مه دهرات ولایت دکهسان ولسوالۍ داسلام قلعه پر بازار حکومتي عسکرو دهاوانونو پیرونه کړي، چې له املې یې اته تنه دوکانداران ټپیان شوي او خلکو ته پراخ مالي تاوانونه رسېدلي دي.

د جنوري په ۱۷مه د غور ولایت د ساغر ولسوالۍ د زالانه په سیمه کې اربګیانو یو شپونکی شهید اویو بل تن زخمي کړی دی.

د جنوري په ۱۷مه دهرات ولایت د کهسان ولسوالۍ د اسلام قلعه په قدوس آباد سیمه کې د حکومتي عسکرو د هاوان په ډزو کې دوولس تنه ملکي وګړي شهیدان او ټپیان شوي دي.

د جنوري په ۱۸مه د جوزجان ولایت مرکز په شورجر کلي کې داخلي عسکرو د علاء الدین په نوم یو ملکي وګړی شهید کړی دی

د جنوري په ۲۰مه د بغلان ولایت د پلخمري ولسوالۍ په خلازیو سیمه کې دحکومتي عسکرو دهاوان په ډزو کې د یوې کورنۍ اته تنه غړي د ښځو او ماشانو په ګډون ژوبل شوي او خلکو ته مالي زیانونه اوښتي دي.

د جنوري په ۲۰مه د کندزولایت د امام صاحب ولسوالي په بخمل کوچه سیمه کې داخلي عسکرو یو ماشوم شهید کړی دی.

د جنوري په ۲۰مه د بدخشان ولایت د ارګو ولسوالۍ په مربوطاتو کې داخلي عسکرو یو ملکي وګړی شهید کړی دی.

د جنوري په ۲۰مه د لوګر ولایت د برکي برک ولسوالۍ په محمدرضا کلي کې د حکومتي عسکرو د توپچي په ډزو کې یو کلیوال شهید شوی او یو تن ژوبل شوی دی.

د جنوري په ۲۳مه د بغلان ولایت د پلخمري ولسوالۍ په اکاخیلو کلي کې د داخلي عسکرو دهاوان په ډزو کې یو کلیوال شهید شوی دی.

د جنوري په ۲۴مه د هرات ولایت د شینډولسوالۍ د زاول حوزې په تاج کلي کې اریکیانو یو سکي وګړی چې خپله ناروغه میرمن یې د درملنې په موخه ډیزي دسیمي کلنیک ته په موټرسایکل سپره کړي وه، دخپلې میرمنې په مخکې شهید کړی دی.

د جنوري په ۲۴مه دنیمروز ولایت د دلارام ولسوالۍ په مربوطاتو کې حکومتي الوتکو دنیمروز- دلارام پر سړک بمبار کړی، په دغه بمبار کې اته تنه ملکي وګړي شهیدان او تپیان شوي دي.

د جنوري په ۲۵مه دفاریاب ولایت د لولاش ولسوالۍ په ملاعارفي سیمه کې داخلي عسکرو یو ملکي وګړی شهید کړی دی.

د جنوري په ۲۵مه د خوست ولایت د صبریو ولسوالۍ په ناکام کلي کې د کمپاین عسکرو د چاپې په مهال د رحمة الله په نوم یوملکي شهید کړی دی.

د جنوري په ۲۵مه د کندز ولایت د دښت ارچې ولسوالۍ د امیر ملوک کلي کې حکومتي الوتکو یو مسجد بمبار کړی، چې له کبله یې مسجد تخریب شوی او د سر زیان نه دی پکې رامنځته شوی.

د جنوري په ۲۵مه د لوګر ولایت مرکز اړوند پښتون اباد سیمه کې داخلي عسکرو پر ولسي وګړو ډزې کړې،چې له املې یې دوه تنه ملکي وګړي شهیدان شوي دي.

د جنوري په ۲۷مه د غزني ولایت د شلګر ولسوالۍ دنائي په سیمه کې حکومتي عسکرو دکابل- کندهار پر لاره د مسافرو په کاستر موټر ډزې کړې چې له امله یې اته تنه مسافر شهیدان شوي او یو تن ژوبل شوی دی.

د جنوري په ۲۷مه د میدان وردګ ولایت سیدآباد ولسوالۍ سالارو کې د داخلي عسکرو په ډزو کې دوه تنه ولسي وګړي شهیدان شوي دي.

د جنوري په ۲۷مه د بلخ ولایت د چهاربولک ولسوالۍ د سلیمانخیلو کلي باندې د حکومتي خواکونو په بمبار کې درې تنه ملکي وګړي شهیدان شوي دي.

د جنوري په ۲۷مه د هرات ولایت د رباط سنګي ولسوالۍ په ګنج سمه کې د داخلي عسکرو په ډزو کې یوه ښځه او زوی یې شهیدان شوي او دوه تنه تپیان شوي دي.

د جنوري په ۲۸مه دبادغیس ولایت د مقر ولسوالۍ د ترکو کلي کې د حکومتي خواکونو په بمبار کې یوه کلیوالي دواخانه او یو دوکان ویجاړ او خلکو ته مالي زیانونه اوښتي دي.

د جنوري په ۲۹مه دبادغیس ولایت د آبکمري ولسوالۍ په کهنه قول سیمه کې د داخلی عسکرو د ډي سي توپ په ډزو کې پنځه تنه ولسي- وګړي ژوبل شوي دي.

د جنوري په ۲۹مه د بغلان ولایت د پلخمري ولسوالۍ د ډنډ شهاب الدین په اوریا خیلو سیمه کې دحکومت په بمبار کې یو کور تخریب شوی او درې تنه ملکي وګړي پکې شهیدان او ژوبل شوي دي.

د جنوري په ۲۹مه د بلخ ولایت د چهاربولک ولسوالۍ په نواباد کلي کې حکومتي الوتکو په سیمه کې یو جامع مسجد بمبار کړی، چې له کبله یې مسجد ته زیان رسیدلی دی.

د جنوري په ۳۰مه د فراه ولایت دفراه رود ولسوالۍ پر بازار یرغلګرو او حکومتي خواکونو چاپه وهلې، قیمتي توکي یې له دوکانونه وړې،یو منځنی ښوونځی او شل دوکانونه یې نړولي او په بازار کې ولاړ نقلیه وسایط یې په مرمیو سوري سوري کړي دي.

د جنوري په ۳۱مه دهرات ولایت د شیندند ولسوالی په بازار کې اریکیانو یو ملکي وګړی شهید کړی دی.

د جنوري په ۳۱مه دبادغیس ولایت د آبکمري ولسوالۍ مرکز ته څیرمه د حکومتي عسکرو د توپچي په ډزو کې یوه ښځه شهیده شوې او دوې ماشومانې ژوبلې شوې دي.

د جنوري په ۳۱مه د کندهار ولایت د ارغنداب ولسوالۍ دهدیرې په سیمه کې حکومتي عسکرو پر یو صحي کلینیک چاپه وهلې، د کلنیک اته تنه ډاکټران او پرسونل یې بندیان کړي او طبي وسایل یې له منځه وړي دي.همداراز له دې پیښې یوه ورځ وړاندې هم دارغنداب ولسوالۍ په بولان دره کې حکومتي الوتکو یو امبولانس موټر په نښه کړی چې یو ناروغ پکې شهید شوی دی.

د جنوري په ۳۱مه دهرات ولایت د پښتون زرغون ولسوالۍ د میانده جو په سیمه کې اریکیانو د یو ملا امام په ګډون څلور تنه ملکي وګړي شهیدان کړي دي.

❁❁❁

(فبروري)

د ۲۰۲۱ ز، کال د فبروري د میاشتې په لومړۍ نیټه حکومتي خواکونو د کندز ولایت د امام صاحب ولسوالۍ د بخمل کوچې او پادخواب سیمو کې د توپچي بریدونه او بمبار کړی، چې له املې یې لس تنه ولسي هیوادوال شهیدان او ژوبل شوي دي.

د فبروري په ۲مه دهلمند ولایت د نوې ولسوالۍ دښته پله په سیمه کې حکومتي الوتکو پر ملکي خلکو بمبار کړی، په دغه بمبار کې دوه سپین ږیري او دوه ماشومان شهیدان شوي او څلور تنه ملکي وګړي ژوبل شوي دي.

د فبروري په ۳مه دهمند ولايت دناوې ولسوالۍ دښځستە خان د ډراب په سيمه کې عسکرو يو سپين ږيرى شهيد کړى دى.

د فبروري په ۳مه دبادغيس ولايت د آبکمري ولسوالۍ په مربوطاتو کې داخلي عسکرو يو ملکي موټر چلونکى شهيد کړى دى.

د فبروري په ۴مه د زابل ولايت د ښارصفا ولسوالۍ د قومندان عبدالاحد په کلي کې داخلي عسکرو يو ماشوم(بخت محمد د پيدا محمد زوى) شهيد کړى دى. همدا راز حکومتي عسکرو د دې ولسوالۍ د زيارت کلي ته څيرمه دوه تنه ملکي وګړي چې پر موټر سايکل سپاره وو، شهيدان کړي دي.

د فبروري په ۴مه د ننګرهار ولايت د شيرزادو ولسوالۍ د طوطو په سيمه کې د داخلي عسکرو د هاوان په ډزو کې يوه ښځه شهيده شوې او څلور ماشومان ټپيان شوي دي.

د فبروري په ۴مه د بدخشان ولايت د راغستان ولسوالۍ تنيلر کلي کې د داخلي عسکرو د ډيسي توپ په پيرونو کې څلور ماشومان او ميرمنې شهيدان او ټپيان شوي دي.

د فبروري په ۵مه د فراه ولايت د فراه رود ولسوالۍ بازارکې حکومتي عسکرو د ملکي خلکو ګڼ دوکانونه او کورونه ويجاړ کړي او قيمتي توکي يې چور کړي دي

د فبروري په ۵مه دبادغيس ولايت د آبکمري ولسوالۍ دکنه فل په کلي کې د داخلي عسکرو د هاوان په ۵ ډزو کې يوه مدرسه او يو شمېر کورونه زيانمن شوي دي.

د فبروري په ۶مه د بغلان ولايت د نهرين ولسوالۍ مرکز کې حکومتي عسکرو پر يو موټر ډزې کړې چې له املې يې درې تنه ملکي وګړي شهيدان او ټپيان شوي دي.

د فبروري په ۶مه د سرپل ولايت دسيداباد ولسوالۍ د منګوتي په سيمه کې د حکومتي عسکرو د هاوانونو په پيرونو کې پنځلس کورونه زيانمن شوي دي.

د فبروري په ۷مه دفراه ولايت دپشترود ولسوالۍ په ګڼګين سيمه کې حکومتي الوتکو هغه امبولانس موټر په نښه کړى چې له پشترود ولسوالۍ څخه يې ملکي وګړي چې زخميان شوي وو، لېږدول.

د فبروري په ۷مه دسرپل ولايت د سيداباد ولسوالۍ په قوشتپه سيمه کې د حکومتي عسکرو د هاوان په ډزو کې يوه ميرن شهيده شوې او شپږ نورې ژوبلې شوې دي.

د فبرروي په ۷مه دهلمند ولايت دناوې ولسوالۍ دشنه پله په سيمه کې د داخلي عسکرو د توپچي په ډزو کې اته تنه ميرمنې او ماشومان ټپيان شوي دي.

د فبروري په ۷مه دهلمندولايت دګرشک ولسوالۍ دنهرسراج د وزيرو مانده سيمه کې د حکومتي عسکرو د هاوان په ډزو کې دوه ماشومان شهيدان شوي او درې تنه ټپيان شوي دي.

د فبرروي په ۷مه د تخار ولايت د خواجه غار ولسوالۍ کې حکومتي عسکرو د حلکو په کورونو ډيسي توپونه ويشتلي، چې له املې يې يو ديني عالم شهيد او نهه تنه نور ملکي وګړي ژوبل شوي دي.

همداراز د چال ولسوالۍ په زمبورک سیمه کې اربکیانو یو ملکي وګړی شهید کړی دی.

د فبروري په ۸مه دسرپل ولایت د سوزمه قلعه ولسوالۍ مرکز ته څیرمه د حکومتي خواکونو په بمبا رکې دوه مسجدونه شهیدان شوي او حلکو ته مالي تاوانونه او ښتي دي.

د فبروري په ۸مه د لغمان مرکز مهترلام بدیع آباد سیمه کې داخلي عسکرو یو ملکي وګړی چې د سړک په غاړه یې سبزي خرڅوله، شهید کړی دی.

د فبروري په ۹مه د بغلان ولایت د پلخمري ولسوالۍ د ملایانو سیمه کې د داخلي عسکرو د ډیسي توپ په ډزو کې یوه میرمن شهیده شوې او درې ماشومان یې ژوبل شوي دي.

د فبروري په ۹مه د کمپاین په نوم عسکرو د خوست ولایت مرکز د کونړیو سیمې څخه یو ملکي وګړی(بادشاه) له خپل پټې څخه د څان سره وړي او بیا یې شهید کړی دی.

د فبروري په ۹مه دفاریاب ولایت دلمار ولسوالۍ بازار ته څیرمه د حکومتي الوتکو په بمبار کې دملکي خلکو د تبلو یو یمپ ویجاړ شوی دی.

د فبروري په ۱۱مه دفاریاب ولایت د ګرزیوان ولسوالۍ د سرچک ن په سیمه کې د حکومتي عسکرو دتوپچي په ډزو کې یو ملکي سړی(حاجي عبدالکریم) او میرمن یې شهیدان شوي دي.

د فبروري په ۱۲مه د ارزګان ولایت د مرکز ترینکوټ په چنارک سیمه کې داخلي عسکرو یو سپین ږیری شهید کړی دی.

د فبروري په ۱۲مه دا رزګان ولایت په دهراود ولسوالۍ کې دکمپاین دیوي پوستي عسکرو له یوه غریب کلیوال څخه دودۍ غوښتې، نومورې ورته ویلي و، چې دودۍ مو نه ده پخه کړې، په همدې علت عسکرو نومورې کلیوال شهید کړی او د نومورې شهید میرمن چې د خپل خاوند دفاع یې کوله زخمي کړې ده.

د فبروري په ۱۳مه دهلمند ولایت د ګرشک ولسوالۍ دنهرسراج دیکه لنګ په سیمه کې داخلي عسکرو دولسي خلګو پر موټر ډزې کړې، چې له املې یې په موټر کې ناست (معلم اجمل، میرمن او ماشوم زوی یې) ټپیان شوي دي.

د فبروري په ۱۳مه حکومتي لوتکو د بلخ ولایت د شولګره ولسوالۍ په اغرسای سمه کې پر یو مسجد بمبار کړی،په دغه بمبار کې مسجد زیانمن شوی او ملا امام پکې شهید شوی دی

د فبروري په ۱۳دهلمند دناوې ولسوالۍ په مربوطاتو کې د داخلي عسکرو د هوان په ډزو کې دوې ماشومې نجونې شهیدانې شوې دي.

د فبروري په ۱۴مه دهلمند ولایت دناوې ولسوالۍ دامین دپوستې په سیمه کې داخلي عسکرو درې تنه ولسي وګړي شهیدان کړي دي.

د فبروري په ۱۴مه د کونړ ولایت د چپې درې ولسوالۍ په بسطلي سیمه کې اربکیانو د خلکو پر کورونو ډزې کړې چې له املې یې یو ملکي وګړی شهید شوی دی.

د فبروري په ۱۵مه دهلمند ولایت دګرشک ولسوالۍ دنهرسراج دشندک مانده په سیمه کې

داخلي عسکرو له خپلې پوستې څخه یو ملکي وګړی ویشتلی او شهید کړی دی.

د فبروري په ۱۵مه دفاریاب ولایت د دولت اباد ولسوالۍ د خیرابـاد په سیمه کې د داخلي عسکرو د ډیسي توپ په بریـد کې یوه ښځه اویو ماشوم شهیدان شوي دي.

د فبروري په ۱۵مه دغور ولایت د مرکز فیروزکوه د اهنګرانو په سیمه کې د حکومتي الوتکو په بمبار کې یو ملکي وګړی شهید شوی او خلکو ته پراخ مالي زیانونه اوښتي دي.

د فبرور ي په ۱۶مه د کابل ولایت د ده سبز ولسوالۍ په ناوې کلي باندې د صفر یک قطعي عسکرو چاپه وهلې، د خلکو د کورونو دروازې یې ماتې کړې،دوه تنه ولسي وګړي یې شهیدان کړي او څلور تنه د هوټل کارکوونکي یې د بندیانو په توګه له ځان سره وړي دي.

د فبروري په ۱۶مه دهلمند ولایت دناوې ولسوالۍ داځګزو د بناخ په سیمه کې دحکومتي ځواکونو په بمبار او توپچي برید ونو کې پنځه تنه ملکي وګړي شهیدان او یوولس تنه ټپیان شوي او ګڼ شمېر کورونه زیانمن شوي دي.

د فبروري په ۱۷مه دفاریاب ولایت د شیرین تګاب ولسوالۍ په اسلام او شش تپه سیمو کې د حکومتي ځواکونو په بمبار کې یوه میرمن ټپي شوې او یو سړی شهید شوی دی.

د فبروري په ۱۷مه د بدخشان ولایت د وردج ولسوالۍ په غنیو کلي کې د حکومتي عسکرو دوپچي په ډرو کې یو ملکي سړی شهید شوی او دوه تنه ژوبل شوي دي.

د فبروري په ۱۷مه د تخار ولایت د دښت کلا ولسوالۍ په چیچکه او جهلم خور سیمو کې د داخلي عسکرو د هاوان په ډزو کې یو ماشوم شهید شوی او شپږ تنه ژوبل شوی دي.

د فبروري په ۱۸مه د بلخ ولایت د زارع ولسوالۍ په بلهائي سیمه کې د داخلي عسکرو د هاوان په ډزو کې اووه تنه ملکي وګړي ژوبل شوي او خلکو ته مالي تاوانونه اوښتي دي.

د فبروري په ۱۸مه حکومتي الوتکو د بلخ ولایت د چهاربولک ولسوالۍ په خان اباد سیمه کې د حاجي امان کلي په مسجد او حجره بمبار کړی،په دغه بمبا رکې څلور ولسي وګړي شهیدان او دوه تنه ټپیان شوي دي.

د فبروري په ۱۹مه دهلمند ولایت دناوې ولسوالۍ دهارچاه ې په سیمه کې د داخلي عسکرو دتوپچي په ډزو کې یو ملکي سړی شهید شوی او درې تنه ژوبل شوي دي.

د فبروري په ۱۹مه دفاریاب ولایت دقیصار ولسوالۍ په بازار کې داخلي عسکرو په ملکي خلکو ډزې کړې چې له املـه یې یـو ملکي وګړی شهید اویوبل تن زخمي شوی دی.

د فبروري په ۱۹مه د کونړ ولایت د چپې درې ولسوالۍ په سیدور کلي کې حکومتي ځواکونـو د چاپې په مهال یـو ملکي وګړی او دوې ماشومې لونې یې شهیدان کړي دي.

د فبروري په ۲۰مه د پکتیا ولایت د جاني خیلو ولسوالۍ په موټیو کلي کې د داخلي عسکرو د توپچي په برید کې یوه میرمن شهیده شوې ده .

د فبروري په ۲۲مه د خوست ولایت د گربز ولسوالۍ په پنځایي کلي کې دکمپاین عسکرو دحلکو پر کورونو چاپه وهلې،درې تنه ملکي وګړي یې له خپلو کورونو څخه وړي او بیا یې شهیدان کړي دي.

د فبروري په ۲۳مه د کاپیسا ولایت د نجراب ولسوالۍ امام خیلو سیمه کې داخلي عسکرو یو ملکي وګړی شهید کړی دی.

د فبروري په ۲۴مه د هرات ولایت د شیندنډ ولسوالۍ په مرکزي سیمه کې اریکیانو دولتي خلکو ۱۵ دوکانونه مات کړي، قیمتي او خوراکي توکي یې تړې وړي دي.

د فبروري په ۲۴مه د ننګرهار ولایت د بتې کوټ ولسوالۍ په نغلو سیمه کې اریکیانو یو ماشوم شهید کړی دی.

د فبرور ي په ۲۲مه د غزني ولایت د شلګر ولسوالۍ په نانې کلي باندې حکومتي عسکرو هاوانونه ویشتلي،چې له امنه یې درې تنه ملکي وګړي ژوبل شوي دي.

د فبروري په ۲۶مه د کاپیسا ولایت د اله سای ولسوالۍ د صاحبزاده ګانو سیمه کې حکومتي عسکرو دولسي خلکو پر کورونو هاوانونه ویشتلي، چې له امله یې یوه ماشومه شهیده شوې او خلکو ته مالي زیانونه رسیدلي دي.

د فبروري په ۲۶مه د کندهار ولایت د پنجوایي ولسوالۍ د سلاوات او ناخوني سیمو کې حکومتي عسکرو د استوګنې پر سیمو توپچي بریدونه کړي چې له امله یې دوه ملکي وګړي شهیدان شوي او خلکو ته مالي تاوانونه اوښتي دي.

د فبروري په ۲۷مه د زابل ولایت د خاک افغان ولسوالۍ د خنګلي پر کلي داخلي عسکرو چاپه وهلې، پنځه تنه ولسي وګړي یې بندیان کړي او یو تن یې پکې شهید کړی دی.

د فبروري په ۲۷مه د بادغیس ولایت په مرغاب ولسوالۍ کې د حکومتي عسکرو په توپچي ډزو کې یو سړی شهید او څلور تنه ملکي وګړي ژوبل شوي دي.

د فبروري په ۲۷مه حکومتي خواکونو د بادغیس ولایت دقادس ولسوالۍ دلنګر په سیمه کې داستوګنې پر سیمه هاوانونه پیر کړي چې له امله یې څلور تنه ښځې او ماشومان شهیدان او پنځه تنه ټپیان شوي دي.

د فبروري په ۲۷مه د فاریاب ولایت دالمار ولسوالۍ د جلګلدي په سیمه کې حکومتي الوتکو یو ملکي وګړی شهید کړی او بل تن ژوبل کړی دی. د فبروي په ۲۸مه دفاریاب ولایت د المار ولسوالۍ په بازارکې داخلي عسکرو یو ملکي وګړی شهید کړی دی.

د فبروري په ۲۸مه د فاریاب ولایت د دولت اباد ولسوالۍ په قوزي بۍ قلعه سیمه کې د داخلي عسکرو د هاوان په برید کې یو ملکي سړی شهید شوی دی.

مأخذونه : [بي بي سي راډیو،ازادي = ،افغان اسلامي اژانس ، پژواک = ،ټول افغان ویبپاڼه، لراوبر= ، نن تکی اسیا]

د مورچل ویږمې

له چناره تر چناره

نظام

د حسن سپاړې

تپاندزهاد

ستا د حسن سپاړې په سترګو لولم
ستا د مینې کلیمې په سترګو لولم

هر مضمون دې په زړه پورې جنتي دی
دا ستا ښکلي صحیفې په سترګو لولم

سترګې سترګې شم یوازې راته ښکاري
د ښکلا دې ائینې په سترګو لولم

هم په ویښه هم په خوب کې راسره وي
انځور ستا د مدینې په سترګو لولم

و ښکلا ته دې ایره لکه لونګ شم
و وصال ته دې ډیوې په سترګو لولم

چې د خیال په دنیاګی مې را نازل شې
اوښکې اوښکې شم لیمې په سترګو لولم

که په حیث دې زه غلام تپاند زُهاد شم
د خوښۍ به زه شیبې په سترګو لولم

نصیب یووړم له پرهاره تر پرهاره
زه او درد یو له سهاره تر سهاره

ګلابونه مو خزان په ولجه یوسي
منتظر یو له بهاره تر بهاره

څو قدمه د لمبو په تل کې اخلي
لاروي ځي له قراره تر قراره

سترګي توري کړي بیا ځي وینو کې لامبي
روانیږي له سنګاره تر سنګاره

هم یې سیوري ته کښنو هم مو تابوت شي
زندګي مو له چناره تر چناره

له یوه ژونده تابیا نیسو د بل ژوند
کډه کیږو له بازاره تر بازاره

شیرین جام د کوثر غواړم هېر مې نکړې
نظام راغلم له خماره تر خماره

ګودر په وینو سور دی

ذاکر ځلاند

کلی بمبار ، مسجد شهید ، مدرسه رنګه د چم
کورونه وران او لوټي لوټي کوڅه رنګه د چم

څوک شهیدان ځیني زخمي څوک اسیران له خلګو
ګلونه ټول دي پاڼي پاڼي باغچه رنګه د چم

چنار سوځلی منګي ماب ګودر په وینو سور دی
پیغلي شهیدي ماځیګر او مزه رنګه د چم

اوس په کې نشته د زلمیو ځالبانو خندا
نه یې د بوال شته نه یې ورشته حجره رنګه د چم

خان د ظالم سره پرځنګ ، د مظلوم هیڅ نه اوري
ختم شو عدل په انصاف فیصله رنګه د چم

«ذاکر ځلانده» خپل مو ولاړل غلامان شول د بل
د وروروڼو ، اخلاص او مینې جذبه رنګه د چم

غزل

صابرجان محصل

د پامیر له هسکو څوکو به راستون شم
د خزان په توره ځمکه به زرغون شم

د هیواد د دښتو تنده به کړم ماته
چې ساقي ورته له غیږې د جیحون شم

د ظالم جلاد د تورې وار به نه وي
که حاکم د شریعت عادل قانون شم

نفرتونه د غازي عزم مات کړي
محبت به په تولنه کې ټرون شم

د شپونکي اشنا شپیلی ساز بدل کړی
د صابر غزل به نوی اوښتون شم

پورته انځورونه د فاریاب د یوکلینک او لاندې انځورونه د ننګرهار د یوې مدرسې
او جومات دي چې د جنایتکار دښمن د وحشیانه بریدونو بېلګه ښیي!

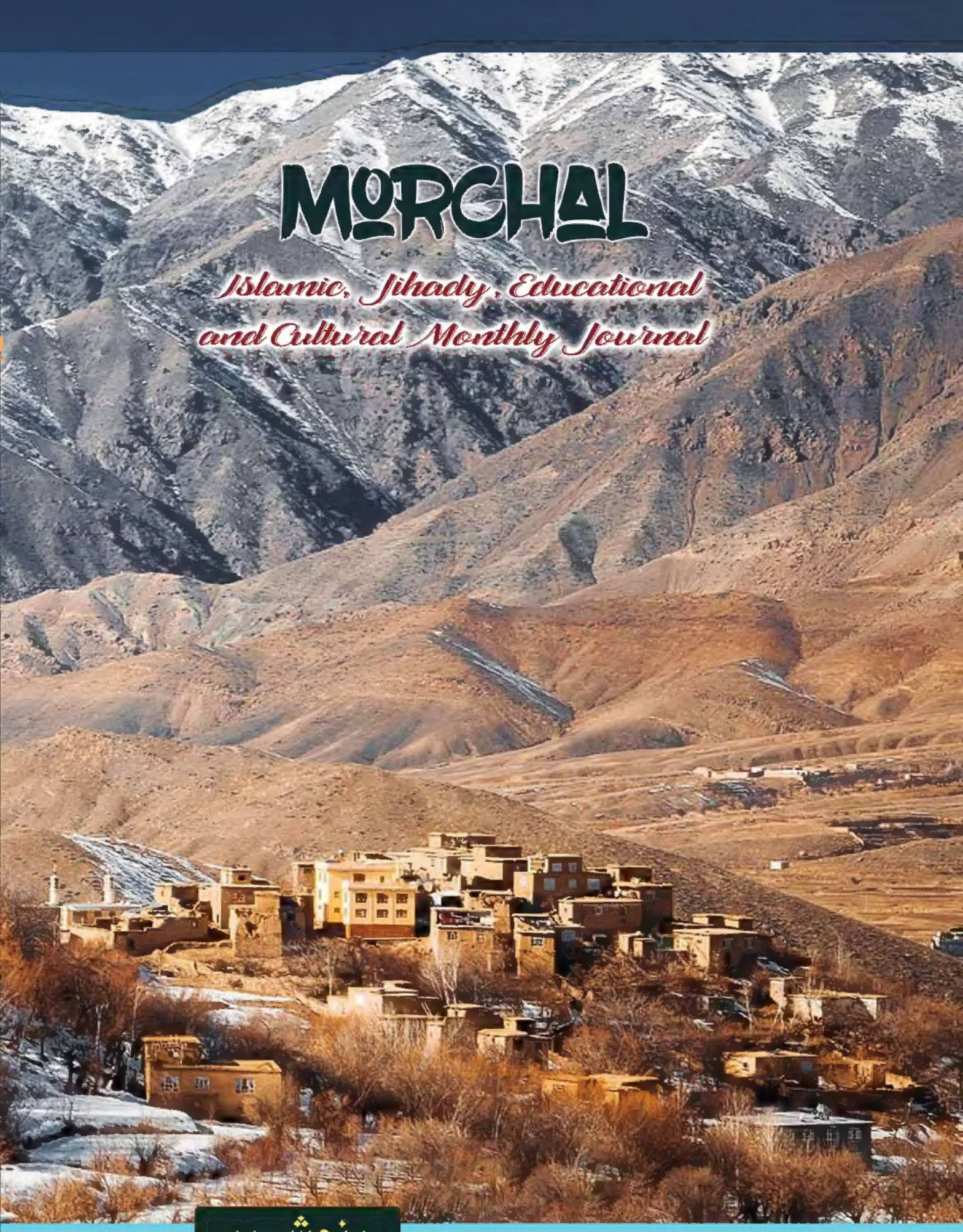

MORCHAL

Islamic, Jihady, Educational
and Cultural Monthly Journal

پنجشیر